கோவிலூர்

ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவு ஆண்டவர்

என வழங்கும்

ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணாசல ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள்

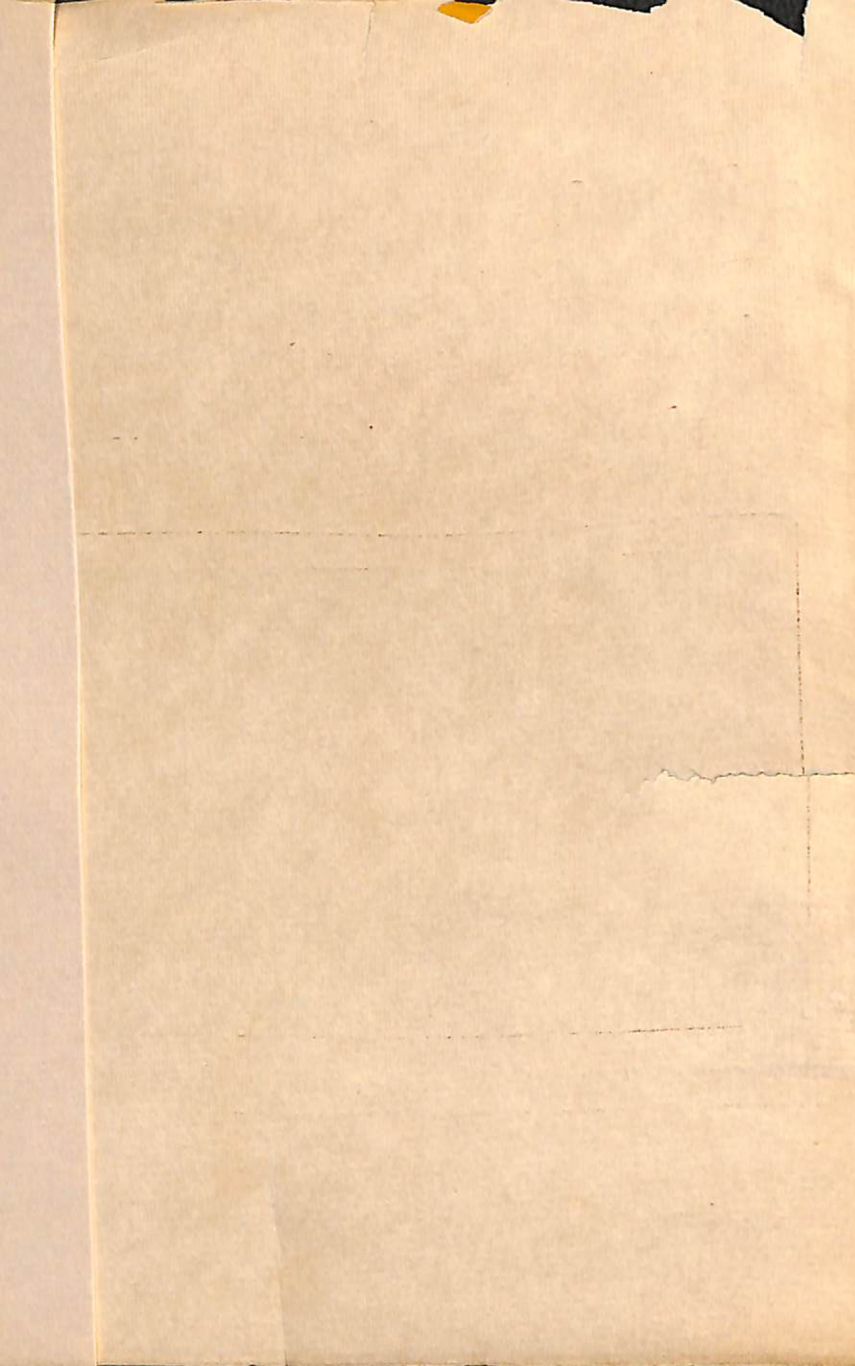
சரித்திரமும், பிள்ளைத் தமிழும்

கோவிலூர் வாயில் — முன்தோற்றம்

தொகுப்பாசிரியர் :

கவிஞர் அரு. சோமசுந்தரன், M.A., B.T.,

கோவிலூர்

ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவு ஆண்டவர்

என வழங்கும்

ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணாசல ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள்

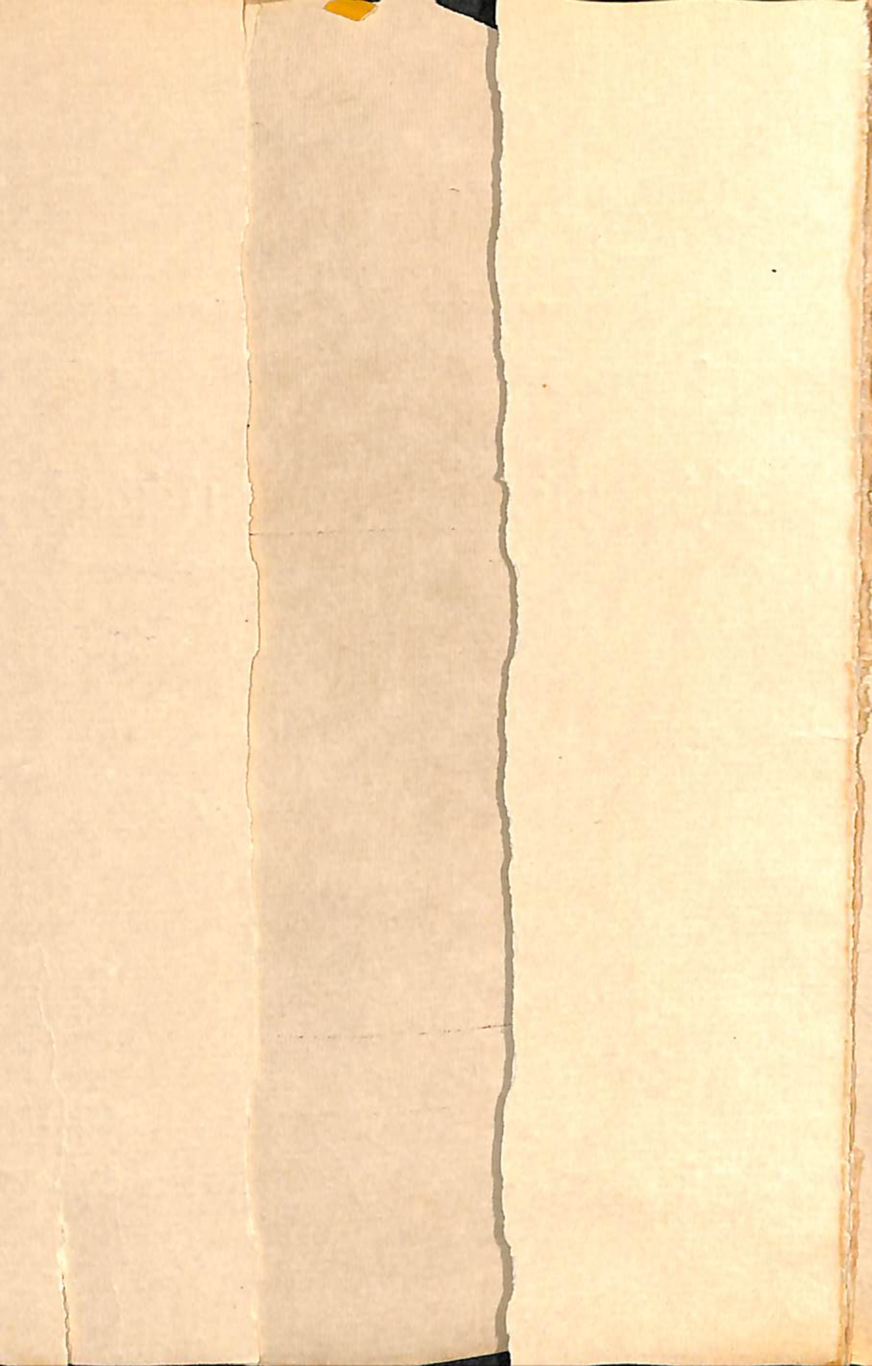
சரித்திரமும், பிள்ளைத் தமிழும்

தொகுப்பாசிரியர் :

கவிஞர் அரு. சோமசுந்தரன் M.A., B.T.,

24-1

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடாதிபதி, இரண்டாவது பட்டம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவு ஆண்டவர் என வழங்கும்
ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணாசல ஞான தேசிக ஸ்வாமி அவர்கள்

சரித்திரமும், பிள்ளைத் தமிழும்

தொகுப்பாசிரியர்:
கவிஞர் அரு. சோமசுந்தரன், M.A., B.T.,
முதல்வர்; செட்டிநாடு தனிப்பயிற்சிக் கல்லூரி,
C. T. C. காரைக்குடி

வெளியீடு:
கோவிலூர் ஆதீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர ஞான தேசிக
ஸ்வாமிகளவர்களின் அனுமதியின்படி ஸ்ரீலஸ்ரீ
துறவுஆண்டவர் அவர்கள் பிறந்த குடும்பத்தின் வழிவந்த
தேவகோட்டை
பிச. அரு. அரு. செந்தில்நாதன் செட்டியாரால்
ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவுஆண்டவர் அவர்களின்
**120 ஆவது ஆண்டு குருபூஜையின்போது
வெளியிடப்பெற்றது.
(15—8—1969)**

முதற் பதிப்பு: 1969 ஆகஸ்டு
பிரதிகள்: 1500
இலவச வெளியீடு;

அச்சிட்டோர்: சௌத் இந்தியா பிரஸ், காரைக்குடி-1.

உ-1

முன்னுரை

இற்றைக்கு ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டுகட்கு முன் ஸ்ரீலஸ்ரீ முத்துராமலிங்க ஆண்டவர் என்னும் பெரியாரால் ஸ்ரீகோவிலூர் ஆதீனம் தோற்றுவிக்கப் பெற்றது. அவ்வாதீனத்தின் இரண்டாவது மடாதிபதியாகி எல்லையற்ற பணிபுரிந்த, பட்டினத்தடிகளை நிகர்த்த, துறவாண்டவர் என வழங்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணசல ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள் அவர்களின் வரலாற்றையும், அன்னாரின் மீது திரு. சுப்பராய சுவாமிகளால் பாடப் பெற்றுள்ள பிள்ளைத் தமிழையும் தொகுத்து அளிக்கும் பணியை தேவகோட்டை உயர்திரு பிச. அரு. அரு. செந்தில்நாதன் செட்டியார் அவர்கள் என்னிடம் உவந்தளித்தார்கள். அன்னார் ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண்டவர் அவர்கள் பிறந்த குடும்ப வழிவந்த செம்மலாவார்.

வேதாந்த மடங்களில் மிகவும் சீரும் சிறப்பும் பெற்றது ஸ்ரீ கோவிலூர் மடமாகும். அதன் வரலாற்றை நானும் அறிந்து நாட்டுக்கும் அறிவிக்கும் நல்ல வாய்ப்பைத் தந்த பெருமகனர் அவர்கட்கும், இறைபருளுக்கும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். கிடைத்த ஆதாரங்களைத் திரட்டித் தொகுத்து எளிய தமிழில் தந்துள்ளேன், அன்பர்கள் பயின்று இறையருளுக்குப் பாத்திரமாவதே அடியனேன் விருப்பமாகும்.

என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே.

முதல்வர்; C. T. C.
காரைக்குடி.
1-8-69

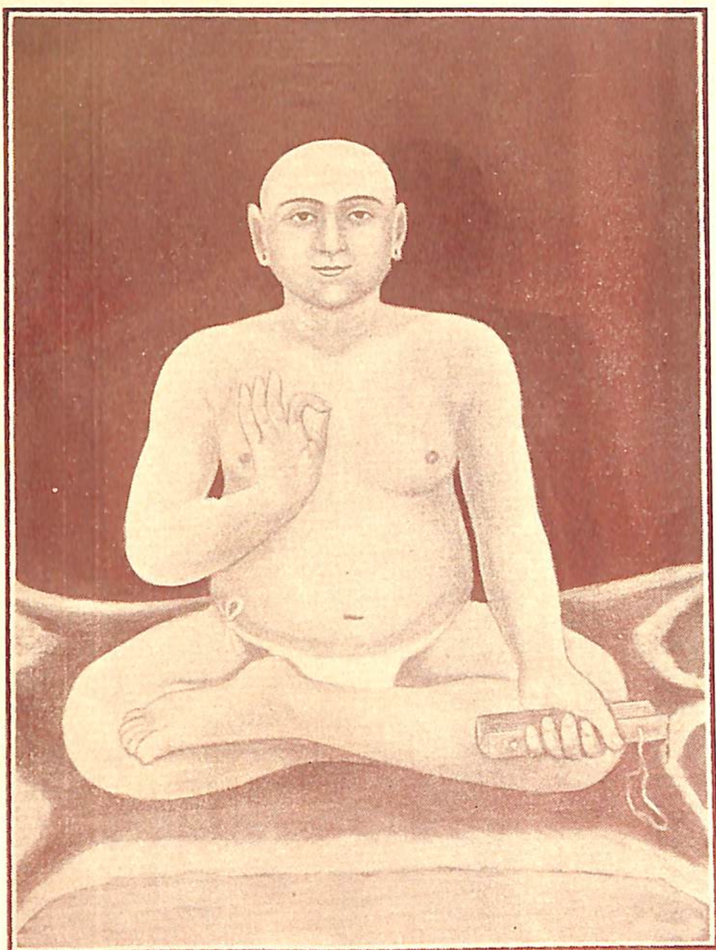
அன்புசால்,
அரு. சோமசுந்தரன்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவு ஞானி

(இயற்றியவர்; கவிஞர் அரு. சோமசுந்தரன், M. A , B. T..
முதல்வர்: C. T. C. காரைக்குடி.)

வேதாந்த மடங்களிலே சிறந்த தாகி
விளங்குகின்ற கோவிலூர் ஆதீ னத்தின்
பாதார விந்தத்தைப் பணிந்த தாலே
பரம் பொருளின் அருள்பெற்ற பரம ஞானி!
நாதாந்தப் பொருளெல்லாம் தானே ஆகி
நடராசப் பெருமானின் சேயே ஆகிக்
காதாரக் கலைஞானம் பரப்பி வந்த
கதிரவனே ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவு ஞானி!

அருள்பெற்ற தேவிநகர்க் குழந்தை ஆகி
ஆன்மீகக் கோவிலூர் அடிமை யாகி
இருள்உற்ற புவனத்தின் இரவி யாகி
இதயத்தால் பட்டினத்துத் துறவி ஆகி
மருள்உற்ற மாந்தர்க்கு மருந்து மாகி
மாணவர்க்குக் கற்பிக்கும் ஆசான் ஆகி
அருள்பெற்ற பாதையினை அமைத்த வள்ளல்
அருணாசல தேசிகராம் அடிகள் போற்றி!

கோவிலூர் மடாதிபதி ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண்டவர்
என வழங்கும்
ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணாசல ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள்
(இரண்டாவது பட்டம்)

120 ஆவது ஆண்டு குரு பூஜை 15-8-'69

உ

சிவமயம்

கோவிலூர் மடாதிபதி, இரண்டாவது பட்டம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவு ஆண்டவர் என வழங்கும்
ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணாசல ஞானதேசிக ஸ்வாமிகள் சரித்திரம்.

வாழ்த்து.

நாவலர் போற்றும் சமிநிழல் அமரும்
நாயகன் நளினநன் மலரை
மாளழில் ஆறு முகன்தனைக் கொற்ற
வாள்இறை திருநெல்லை அம்மை
ஆவனல் அன்பு மிகுந்துவந்து அடைந்தோர்க்கு
அருளொடு ஞானமும் அளித்துக்
கோவிலூ ரினில்வாழ் அருணா சலநற்
குருபரன் தாள்தினம் பணிவாம்.

செட்டிநாட்டின் தலைநகர் கோவிலூர்: செட்டிநாட்டின் நாயகமாய்ப் பல்லாண்டுகட்கு முன்பு திகழ்ந்தது ஸ்ரீ கோவிலூர் என்னும் தலமாகும். தொண்ணூற்ருறு ஊர் நகரத்தார்களும் ஒருங்குகூடி முக்கிய முடிவெடுத்த இடம் கோவிலூரே ஆகும். செட்டி நாட்டின் தலைநகராகவும், அருள் நகராகவும் திகழும் பேறுபெற்றது ஸ்ரீ கோவிலூர். அதற்குச் சமிவனம், சாலிவாடி, ஸ்ரீவல்லபம் என்னும் பல பெயர்கள் உண்டு. சைவ வழக்கில் கோயில் என்பது சிதம்பரத்தைக் குறிக்கும். கோவிலூர் என்பது செட்டி நாட்டுத் தலைநகரைக் குறிக்கும். அது காரைக்குடிக்கு அருகில் மேற்குத் திக்கில் ஒரு மைல் தொலைவில் உள்ளது. இன்றும் நீர்வளமும், நிலவளமும், அருள்வளமும் பொழில் வளமும் பொலிந்து திகழ்கிறது. அதன் தல வரலாறு கற்று இன்புறத் தக்கதாகும்.

கோவிலூர்த் தலவரலாறு: கோயிலூர்ப் புராணம் என்னும் நூலில் இருந்து கோவிலூர்த் தலவரலாறு அறியப் படுகிறது. காளையார் கோவிலில் வீரபாண்டியன் என்று

மன்னன் ஒருவன் பன்னெடுங்காலத்துக்கு முன்பு அரசாண்டு வந்தான். அவன் மாபெரும் சிவபக்தன். மார்பில் உருத்திராக்க மாலையும், நெற்றியில் நீறும் விளங்கக் காளீசுவரருக்குத் திருப்பணி செய்து வந்தான். காளையார் கோவிலில் வீற்றிருக்கும் காளீசுவரர் அருளால் அவன் ஒரு வீரவாளைப் பெற்றான். அந்த வாளால் அவன் பகைவர்கள் அனைவரையும் வென்றதால் அதற்கு **இராசகட்கம்** என்று பெயர் வந்தது. அந்த வாளை அவன் எவ்விடம் சென்றாலும் எடுத்துச்செல்லத் தவறுவதில்லை. ஒருநாள் அவன் வேட்டையாடப் புறப்பட்டு மான் ஒன்றைத் துரத்திச் சென்றான். அம் மான் அவனை நெடுந் தூரம் வஞ்சித்து இழுத்துச்சென்றது. மன்னனின் ஏவலர்கள் பின்தங்கிவிட்டனர். மானைத் துரத்திச்சென்ற மன்னன் கோவிலூரை அடைந்தான். அப்பொழுது அவன் மிகவும் களைத்திருந்ததால் அங்கு இருந்த **மதுபுட்கரணி** என்னும் ஊருணியில் நீராடி, நித்திய கருமம் முடித்து, காய்கனி கிழங்கை உண்டு, ஒரு மர நிழலில் பட்டாடையை விரித்து, அருகில் தன் வீரவாளை வைத்துவிட்டு உறங்க லானான். அப்பொழுது சிவபெருமான் வீரபாண்டியனின் சிவபக்தியைச் சோதிக்க விரும்பினார். எனவே அவ்வனத்தில் அந்தணன் ஒருவன் ஒரு புலியால் பற்றப்பட்டு வருந் துவதுபோன்ற ஒரு தோற்றத்தை அரசனுக்குக் காட்டினார். உடனே எழுந்து வீரவாளைத் தேடிக் காணாததால் அஞ்சாது அரசன் புலிமுன் சென்று அந்தணனை விடுவிக்கும்படி வேண்டினான். அதற்குப் புலி தான் மிகவும் பசித்திருப்பதால் அந்தணனை விடுவிக்க முடியாது என்றது. அதற்கு அரசன் தன்னைத் தின்று அந்தணனை விடுவிக்கும்படி வற்புறுத்தினான். அதற்குப் புலி, "நாட்டைக் காக்கும் மன்னவனைக் கொல்ல முடியாது" என்றது. மன்னன் அதை ஏற்காமல் புலியின் வாயில் தன் தலையைக் கொடுத்தான். உடனே புலியும் அந்தணனும் மறையத் தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தனர். அதற்குள் அரசனின் ஏவலர்கள் வந்து சேர்ந்தனர்.

அரசனின் ஆணைப்படி ஏவலர்கள் அவ்வனத்தை ஆராய்ந்தனர். அங்கே ஒரு வன்னி மர நிழலில் ஒரு லிங்கமும், அதன் அருகில் அரசனின் வீரவாளும் இருக்கக் கண்டனர். உடனே அரசன் லிங்கத்தைப் பணிந்து பாடி மகிழ்ந்தான். அன்று முதல் கோவிலூருக்குச் **சமிவனம்** என்னும் பெயரும், இறைவனுக்கு **இராச கட்க பரமேசுவரர்** என்னும் பெயரும் ஏற்பட்டன. அரசன் காட்டைத் திருத்திச் சிவலாயத்தைப் புதுப்பித்தான். தினப்பூசைகள், திருவிழாக்கள் முதலியன நடக்க ஆவன செய்தான். தானும் அங்கேயே தங்கி இறைவழிபாட்டில் ஈடுபட்டான். அப்படியிருக்கும் காலத்தில் ஒருநாள் அகத்திய முனிவர் அங்கு வந்தார். அவரிடம் மன்னன் சில விளக்கங்கள் கேட்டான். "மாமுனிவ! இங்குள்ள இறைவனுக்குத் **திரிபுவனேசுவரர்** என்னும் பெயரும், இறைவிக்குத் **திரிபுவனேசுவரி, சாலிவாடீசுவரி** என்னும் பெயர்களும், ஊருணிக்கு **மதுபுஷ்கரணி, பாபவிமோசனம்** என்னும் பெயர்களும், இந்தத் தலத்துக்குச் **சாலிவாடி** என்னும் பெயரும் வரக் காரணம் யாது?" என்றான். அதற்கு அகத்தியர் கூறிய வரலாறு வருமாறு.

பன்னெடுங் காலத்துக்கு முன்பு **மதுப்பிரியர்** என்னும் முனிவர் ஒருவர் சமிவனத்தில் இறைவனை நேரில் காண வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தால் மாபெரும் தவம் செய்தார். அவரது தவமகிமையால் பிரமதேவர் அவர் முன்பு தோன்றிப் பஞ்சாட்சர மகாமந்திரத்தையும், பிரம வித்தையையும் உபதேசித்தார். முனிவரின் தவம் தொடர்ந்து நடந்தது. இறைவன் அவரது தவமகிமை கண்டு மகிழ்ந்து அவர் முன் காட்சியளித்தான். முனிவரின் விருப்பப்படி அங்குள்ள குளத்துக்கு **மதுபுஷ்கரணி** என்னும் பெயரும், நதிக்கு **மதுநதி** என்னும் பெயரும், இறைவனுக்குத் திரிபுவனேசுவரர் என்னும் பெயரும், அம்பாளுக்கு திரிபுவனேஸ்வரி என்னும் பெயரும் வழங்க இறைவன் அருள் புரிந்தான்.

சுவேதன் என்னும் மன்னன் அன்னதானம் செய்யாப் பாவம் நீங்கக் கோவிலூரில் குடியேறிக் காடு வெட்டிக் கழனியாக்கினன். சாலி என்னும் நெல் விளையும்படி வாடி என்னும் வயல்களை உண்டாக்கினன். எனவே அவ்வூருக்குச் சாலிவாடி என்னும் பெயர் தோன்றிற்று.

அங்கு சிவகுப்தன் என்னும் வணிகன் ஒருவன் தன் மனைவி சுதர்மை என்பாளுடன் இனிது வாழ்ந்து வந்தான். அவர்களுக்கு இரத்தினவல்லி என்று ஒரு புதல்வி இருந்தாள். அவள் வழக்கம் போல் சாலி நெல் காக்க வயலுக்குச் சென்ருள். உச்சிப் பொழுதில் அவள் காவல் இடத்தை விட்டுத் தன் தோழியருடன் விளையாடச் சென்ருள். அச்சமயம் தாய் சுதர்மை தன் கன்னிகைக்குத் தயிர்ச் சோறும் ஊறுகாயும் கொண்டு வந்தாள். கன்னிகையைக் காணுமல் தாய் கலங்குவாளே என்று அறிந்த இறைவி இரத்தினவல்லியின் உருவம் தாங்கி, வயல் காத்துக் கொண்டிருந்தாள். தாய் அவளுக்கு அன்னம் ஊட்டிச் சென்ருள். அவள் சென்றதும் இறைவி மறைந்தாள். சற்று நேரத்தில் கன்னிகை தன் தாயிடம் திரும்பிப் பசிதீர்க்க உணவு கேட்டாள். தாய் வியந்து தயிர்ச் சோறு அளித்ததை நினைவுபடுத்தினுள். மகள் மறுத்தாள். அப்படியானுல் தயிர்ச்சோறுண்டது இறைவியாக இருக்கும் என்று அறிந்து கோயிலுக்குச் சென்று இறைவியை வணங்கினர். அங்கே தயிர்ச் சோற்றின் மணம் வீசியது. இறைவியின் அருள் கண்டு அனைவரும் மகிழ்ந்தனர். சாலி வாடியைக் காத்தமையால் இறைவிக்குச் சாலிவாடீசுவரி என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது.

மதுரையில் சூரதன்மா என்னும் மன்னன் ஒருவன் ஆண்டு வந்தான். அவன் மனைவி பெயர் சுகுணை. அவன் சிவமதம் நீங்கிச் சமணமதம் தழுவி இறந்தான். மறுபிறப்பில் அவன் சாகலபுரத்தில் இளவரசனுகப் பிறந்து பெருநோயால் வருந்தினுன். சுகுணை அகளங்கபுரத்தில் இளவரசியாகப் பிறந்தாள். அவளுக்குச் சுயவரம் நிகழ்ந்தது.

வேடிக்கை பார்க்க வந்த நோயாளியான இளவரசன் ஒரு புறத்தில் மறைந்து நின்றான். முன் பிறப்பில் அவன் தன் கணவன் என்பதை நெஞ்சால் உணர்ந்த இளவரசி அவனுக்கு மாலையிட்டாள். உலகமே அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தது. எனினும் அவள் அஞ்சாமல் அவனையே மணந்து திருத்தலப் பயணம் தொடங்கிக் கோவிலூர் வந்தாள். அங்கே மது புட்கரணியில் அவர்கள் நீராடிய பொழுது இளவரசனுக்கு நோய் நீங்கிற்று.

தமிழ்நாட்டை **வீரசேன** பாண்டியன் என்று மன்னன் ஒருவன் ஆண்டு வந்தான். அவன் ஒருநாள் **கண்ணுவ** முனிவரின் ஆசிரமத்து மானைக் கொன்றுவிட்டான். அதனால் சினமுற்ற முனிவர் அவனை ஒரு வேடனாகச் சபித்து விட்டார், மன்னன் தன்னை மறந்து வேடனாகித் திரிந்தான். அமைச்சர்கள் இளவரசனுக்கு முடிசூட்டினர். வேட்டை யாடி வந்த வீரசேனன் கோவிலூருக்கு வந்தபொழுது **மதுபுஷ்கரணியில்** இருந்த மீன்கள் அவன்மீது கருணை கொண்டு தம் வாலால் நீர்த்திவலைகளை அவன் மீது வாரி இறைத்தன. அந்நீர் பட்டதால் தன் நினைவு பெற்ற மன்னன் அக்குளத்தில் நீராடினான். உடனே அவனுக்குச் **சாப விமோசனம்** ஏற்பட்டது. அவன் மீண்டும் மன்னன் ஆனான். எனவே அக்குளத்துக்குச் **சாபவிமோசன தீர்த்தம்** என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது.

கோவிலூர் மடத்தின் வரலாறு: கோவிலூர் மடமானது இன்றைக்குச் சுமார் இருநூறு ஆண்டுகட்கு முன்பு ஸ்ரீலஸ்ரீ **முத்து இராமலிங்க ஞானதேசிகர் (ஆண்டவர்)** என்னும் சிவபக்தரால் தோற்றுவிக்கப் பெற்றதாகும். அவர் காரைக்குடியில் மெய்யப்ப செட்டியார் — வள்ளியம்மை ஆச்சி என்னும் பெருமக்கட்கு மகவாய்ப் பிறந்து இளமை யிலேயே சிவபக்தியில் ஈடுபட்டார். கந்தப்ப ஸ்வாமிகள் என்னும் பெரியாரால் அருள் ஒளி பெற்றார். பிறகு சிக்கலுக்கு அருகிலுள்ள பொருள் வைத்த சேரிக்குச்சென்று **ஸ்ரீ கந்தகுருசுவாமிகள்** என்பாரின் மாணவராகி அருள்

பெற்றார். அப்பொழுது அவருக்கு வயது 13. தம் குருவிடம் ஞானவாசிட்டம் முதலிய சமய நூல்கள் அனைத்தும் கற்று முடித்தார். அப்பொழுது அவருக்கு வயது 16. பிறகு அவர் கோவிலூர் அடைந்து மடத்தை நிறுவினர். மாணவர் பலருக்கு ஞானசிரியராக விளங்கினர்.

"மடமுண்டோ சிவாலயங்கள் மிகுதியுண்டோ
வாசிட்டம்படிப்பதுண்டோ மனத்துள் ஞானத்
திடமுண்டோர் நால்வர் தமிழ் படிப்பாருண்டோ
திவ்வியமாம் உதாரம் முதற் குணங்க ளுண்டோ?
விடமுண்டோன் அடியர்குழாம் மிகுதியுண்டோ?
மெய்யறஞ்சத் திரம்விரைப் பூங் காவுமுண்டோ?
வடகைலைக் கிறைவனெனும் முத்துராம
வள்ளல்திருக் கழனிநகர் வாராமுன்னம்"

என்ற சேந்தினி பழநியப்ப அய்யாவின் பாடல் முத்துராமலிங்க ஆண்டவரின் பெருமையை உணர்த்தும். அவரிடம் தேவகோட்டை **ஸ்ரீ அருணாசல ஸ்வாமிகளும், கண்டனூர் ஸ்ரீஅருணாசல** ஸ்வாமிகளும் மாணவர்களாய்ச் சேர்ந்து சாஸ்திர நூல்களைக் கற்று வந்தனர். பின்னர் இவர்கள் முறையே பெரிய **துறவாண்டவர், சின்னத்துறவாண்டவர்** என்ற புகழுரை பெற்றனர். பல்விதப் பணிகளைச் செய்த பின் ஸ்ரீலஸ்ரீ முத்துராமலிங்க ஆண்டவர் கி. பி. 1847 இல் சிவபதவி பெற்றார். அன்னார் மறையுமுன் ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணாசல ஸ்வாமிகளைப் பட்ட மேற்க ஆணையிட்டார். அதன்படி கோவிலூர் மடத்தின் இரண்டாம் தலைவராகப் பட்டம் ஏற்றார் ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணாசல ஸ்வாமிகள். இனி அவரது வரலாற்றைப் பார்ப்போம்,

ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணாசல ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள் என வழங்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண்டவர் வரலாறு

தோற்றமும் துறவும்: செட்டி நாட்டில் திருவும் அருளும் நிறைந்த நகர் தேவகோட்டை ஆகும், அங்கு நகரத்தார்

குலத்தில், இலுப்பைக்குடிக் கோத்திரத்தில் வினைதீர்த்தான் செட்டியாருக்கும் முத்தாத்தாளுக்கும் புதல்வராய் சுமார் கி.பி 1815 இல் யுவ ஆண்டு பிறந்தார் ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணசல ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள் இளமையிலேயே அவருக்குச் சிவபக்தியில் ஈடுபாடும், துறவில் நாட்டமும் இருந்தன செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்தும் அருட்செல்வத்திலேயே அவரது கருத்துச் சென்றது. இருப்பினும் அவரது பெற்றோர் அவரை வணிகத்தில் ஈடுபடுத்தினர். திருநெல்வேலிக்கு அவர் ஒருமுறை வணிக நிமித்தமாய்ச் சென்றிருந்தார். அப்பொழுது அங்கிருந்த கண்டனூர் அருணசலம் என்பவருடன் நட்புக்கொண்டார். இருவரும் சிவபக்தியிலும்சேர்ந்து திளைத்தனர்.எனவே இருவரும்திட்டமிட்டுக் கோவிலூரை அடைந்து, ஸ்ரீலஸ்ரீ முத்துராமலிங்க ஆண்டவரைச் சரணடைந்து மாணவர் ஆயினர். அப்பொழுதுஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண்டவருக்குவயது 19.அன்றுமுதல் இருவரும் வீடு வாசலை மறந்தனர். பெற்றோரைத் துறந்தனர். ஆசிரியர் அருளால் அவரிடம் பஞ்சதசி, கைவல்யம், முதலிய வேதாந்த சாத்திரங்களைக் கற்றுத் தெளிந்தனர். திருப்பாதிரிப்புலியூர் முத்துச் சரவண சுவாமிகளிடம் 32000 வாசிட்டம் கற்றனர். மிக்க விரக்தியினல் **பரணிப்பிரபந்தம்** என்னும் நூலும் பாடம் கேட்க விரும்பினர். அந்நூல் அவர்கட்கு எங்குமே கிடைக்கவில்லை.

பரணிப்பிரபந்தம் எங்கே கிடைக்கும் என்ற விசாரணையில் அவர்கள் ஈடுபட்டனர். அப்பொழுது குன்றக்குடி ஆதீனத்தின் முப்பத்தைந்தாவது பட்டத்து மடாதிபதியாக இருந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக தேசிகரிடம் அந்நூலின் பிரதி ஒன்று இருப்பதாக அறிந்து அவரிடம் சென்றனர். அவரை வணங்கி நூற்பிரதி வேண்டினர். அதற்கு அவர் "பரணி படித்துத் துறவுகொள்ளப் போகிறீர்களோ" என்று வேடிக்கையாகக் கூறிப் புன்முறுவல் பூத்தார். பிறகு அந்நூலைக் கொடுத்து ஆசி கூறி அனுப்பினர், இருவரும் பதில் பேசாது கோவிலூருக்குச் சென்றனர். ஸ்ரீ முத்து

ராமலிங்க ஆண்டவரிடம் அதனைக் கொடுத்துப் பாடம் கேட்டு முடித்தனர். விரைவில் துறவு பூண அவர்தம் உள்ளங்கள் துடித்தன. அதற்கேற்ற வாய்ப்பை அவர்கள் எதிர்பார்த்து இருந்தனர்.

ஒருநாள் அவர்கள் தம் குருவிடம் பாடம் கேட்டு இரவு உணவு உண்டபின், அவரது திருவடிகளை வருடிய வாறு இருந்த நல்ல சமயத்தில் "துறவு பூணஅனுமதி" கேட்டனர். அவரும் அதற்கு இசைந்து அனுமதி வழங் கினார். அவர்கள் அவ் வாணையைத் தலைமேற் கொண்டு வணங்கிக் கொற்ற வாளீசர் ஆலயத்தினை அடைந்து வழி, பட்டனர். தம் துறவு முற்றுப் பெற்று நன்கு விளங்க இறைவனையும் இறைவியையும் வேண்டினர். பிறகு நெடுங்குடி என்னும் ஊரில் ஆதிகுருதட்சணாமூர்த்தி சந்நிதியில் துறவு மேற்கொண்டு சிதம்பரம் சென்றனர்.

சிதம்பர வாழ்க்கை: சின்னத் துறவாண்டவர் (கண்டனூர் அருணாசல சுவாமிகள்) வடக்கு கோபுரத்தில் தனியே மனன தியானத்தில் ஈடுபட்டார். நமது பெரிய துறவாண்டவர் (தேவகோட்டை ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணாசல ஞான தேசிக சுவாமி கள்) அடியார்கட்கு உபதேசிக்கும் காலம் தவிர மற்ற நேரத்தில் கேணி மடத்து ஒடுக்கத்தினுள் தியானம் செய்ய லானார். ஆலய வழிபாட்டின் போது இருவரும் சந்திப்பர். ஆண்டுதோறும் கோவிலூரில் நடைபெறும் குருபூஜை, திருநெல்லை அம்மை திருவிழா ஆகியவற்றுக்கு வந்து திரும்புவர். நடராசப் பெருமானிடம் அளவிலா அன்பு பூண்டு பக்தி வழியில் ஒழுகினர். பிச்சை ஏற்று உண்டு வாழ்ந்தனர்.

ஒருநாள் சுவாமிகள் இருவரும் ஒரு வீட்டிற்குச் சென்று பிச்சை கேட்டனர். அங்கிருந்த மாதர் கணிகையர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் ஸ்வாமிகளின் உடல் நலத்தில் மயங்கி வீட்டினுள் வந்து பிச்சை பெறுமாறு கூறினர். சுவாமிகள் இருவரும் வீட்டின் முற்றத்திற்குச்

சென்றதும் அக்கணிகையர் கதவைத் தாழிட்டுச் சுவாமிகளைத் தீயநெறிக்கு அழைத்தனர். அவர்கள் உடனே மவுனமாகி பத்மாசனமிட்டுத் தியானத்தில் அமர்ந்தனர். வேறு வழியறியாத கணிகையர் உடனே கதவைத் திறந்து சுவாமிகளை வெளியே அனுப்பினர். அன்று முதல் வீட்டினுள் சென்று பிச்சை பெறுவதில்லை என்று சுவாமிகள் இருவரும் உறுதி பூண்டனர்.

ஸ்வாமிகள் பிச்சை பெறும் முறையே தனி. வீட்டின் முன் சென்று கைதட்டி உணவு கேட்பர். குறிப்பிட்ட சிறிது நேரத்தில் உணவு கிடைக்காவிட்டால் உடனே அவர்கள் அடுத்த வீட்டுக்குச் சென்று விடுவர். அவர்கள் வழக்கமாக ஒரு வீட்டில் பிச்சை பெற்று வந்தனர். அந்த வீட்டு மாதரசி நற்பண்புகள் நிறைந்தவள். துறவியரை உபசரிப்பதில் காலம் தாழ்த்தாதவள். அன்று சுவாமிகள் வந்த பொழுது சோறு வெந்து கொண்டிருந்தது. சுவாமிகள் வந்ததும் கைதட்டினர். காத்திருந்தனர். வெந்தசோற்றைச் சூட்டோடு அந்த அம்மை எடுத்து வந்து துறவாண்டவர் கையில் இட்டாள். அது கொதித்தது. எனவே துறவாண்டவர் அதனை வீட்டுச் சுவரில் அறைந்தார், அது சுவரில் கூழாக ஒட்டிச் சூடு தணிந்தது. உடனே சுவாமிகள் அதனை வழித்து உண்டார். சூட்டோடு பிச்சை இட்டதற்காக அம்மையார், சுவாமிகளிடம் மன்னிப்புக் கேட்டார், அதற்குச் சுவாமிகள், "தாயே! உன் மீது யாதொரு குறையும் இல்லை. எம்மைக் காலம் தாழ்த்த நினையாமல் நீ பிச்சையிட்டாய். அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை." என்று கூறி அம்மையை வாழ்த்திச் சென்றனர்.

தம்மைச் சரணடைந்த நித்தியானந்த சுவாமிகள். வளவனூர் சண்முக சுவாமிகள், திருநெல்வேலி சுப்பிரமணிய சுவாமிகள், மதுரை சுப்பராய சுவாமிகள், முதலிய துறவிகளுக்கும், பாகனேரி முத்துக் கருப்பையா, மதுரை மெய்யப்பையா முதலிய இல்லறத்தாருக்கும் நாடோறும் தர்க்கயுக்தி, அனுமானங்களோடு துறவாண்டவர் அவர்கள் சத்சாத்திரங்களைக்கற்பித்து வந்தனர்.

சுவாமிகளின் தம்பி கருணாநிதி கோவிலூரை விட்டுத் திருப்பெருந்துறை சென்று வதிந்த காலத்தில் அன்னாரைக் கோவிலூருக்குத் திரும்பச் செய்யவும், ஆண்டவருக்கு முள்போல் சேவையில் ஈடுபடுத்தவும் வேண்டி "சீடாசாரம்" என்ற நூலைத் தொகுத்து "சிதம்பரத்திடம் இதைக் கொடுந்து வா" என்று சீடர் ஒருவரை சுவாமிகள் அனுப்பினா அதன் பயனாய்க் கருணா நிதி அவர்கள் கோவிலூர் திரும்பி ஆண்டவருக்குப் பணிவிடை செய்யலானார்.

சுவேதாரண்யத்தில் : ஒரு முறை ஸ்வாமிகள் இருவரும் சுவேதாரண்யம் எனப்படும் திருவெண்காட்டுக்குச் சென்று ஆலயத்தில் திருவெண்காடரை வழிபட்டு சந்நிதியில் நின்றனர். ஆதி சைவரிடம் விபூதி பெற்றுப் பிறகு வீதியில் பிச்சைக்குச் சென்றனர். அது அகாலமானதால் பிச்சை கிடைக்கவில்லை. எனவே இருவரும் பசியோடு ஆலயத்துள் நுழைந்து, அர்த்தசாம தரிசனம் செய்து, முக்குளத்தில் இரண்டு கை நீர் அருந்தி, சிவபெருமானைச் சிந்தித்த வாறு குடவரையில் உறங்கினர். அச்சமயம் சிவபெருமான் அவர்கள் மீது கருணை கொண்டு, ஆதி சைவரின் வடிவத்தில் அவர்கள் முன் தோன்றி இருவர் கையிலும் சர்க்கரை அன்னமிட்டார். அவர்கள் அதனை மகிழ்ச்சியோடு உண்டு, கைகழுவி உறங்கினர். மறுநாள் அவர்கள் இறைவனை வணங்கச் சந்நிதிக்குச் சென்றபொழுது விபூதி வழங்கிய ஆதி சைவர் அவர்களிடம், "இரவில் எங்கு உணவுண்டீர்கள்?" என்று வினவினர். அதற்கு அவர்கள் வியந்து "நீங்கள் தானே சர்க்கரை அன்னம் இட்டீர்கள்." என்றனர். உடனே ஆதி சைவர் தான் உணவளிக்கவில்லை என்றார். மூவரும் அது இறைவனின் திருவிளையாடல் என்றெண்ணி மகிழ்ந்தனர்.

திருவண்ணாமலை, திருப்பதி: ஸ்வாமிகள் இருவரும் ஒரு முறை திருவண்ணாமலைக்குச் சென்று அங்குள்ள வனத்தில் வசிக்க வேண்டும் என்னும் கருத்தால் அம்மலையை நோக்கிச் சென்றனர். அப்பொழுது மேட்டுச் சாவடியில் இருந்த சேவகர்கள் அவர்களைத் தனியே செல்லலாகாது என்று

தடுத்தனர். அதற்கு அவர்கள், "எங்களுக்கும் தடை உளதோ?" என்றனர். "ஆம். உங்கள் இடையில் காவி உடை உள்ளதே" என்றனர். உடனே அவர்கள் தம் நோக்கத்துக்குத் தடையாய் இருந்த காவி உடையைக் கழற்றி வைத்து விட்டுத் திகம்பரராய் அருணகிரியை அடைந்தனர். ஈசானிய சுவாமிகள் மடத்திலும், மலையிலும், மலைக் காட்டிலும் ஆகப் பலநாள் அவர்கள் தனித்தும் சேர்ந்தும் வசித்தனர். பிறகு திருப்பதி, திருக்காளத்தி முதலிய தலங்கட்குச் சென்று இறைவழிபாடு செய்தனர். காய், கனி, கிழங்குகளை உண்டு பசியாறினர். பல நாள் கழித்து மீண்டும் தில்லையை அடைந்தனர்.

மீண்டும் சிதம்பர வாசம்; மீண்டும் சிதம்பரம் வந்துற்ற ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் இருவரும் நடராச தரிசனத்தில் ஈடுபட்டனர். அப்பொழுது **யாழ்ப்பாண நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர்** என்னும் புகழ்பெற்ற சிவனடியார் அங்கு வந்திருந்தார். அவர் சுவாமிகளின் திறமறிந்து, மெய்ம்மறந்து வியந்து. அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து சென்று வணங்கினர். துறவாண்டவர் அவரை "யார்?" என்று வினவ, அதற்கு அவர் தன் பெயரையும், நடராசரை வழிபட வந்த தன்மையையும் பற்றிக் கூறினர். அவருக்கு, ஸ்வாமிகள் அருள் பாலித்து, அவரது நற்குண நல்லொழுக்கத்துக்கு வியந்து, வாழ்த்தினர். "நாடோறும் பகல் 15 நாழிகைக்கு மேல் கந்தபுராணச் சொற்பொழிவு செய்யுமாறும், பாதிரிகளுக்குப் பாடம் சொல்லுதலை நிறுத்திப் புராணப் பிரசங்கத்தில் ஈடுபாடு மாறும்" ஆணையிட்டனர். அவ்வாறே நாவலர் பணியாற்றினர். அவரது சொற்பொழிவைக் கேட்டுச் சுவாமிகள் பேருவகை உற்றனர்.

சின்னத் துறவாண்டவர் மறைவு: தில்லையில் இருவரும் நீண்ட நாள் வசித்தனர். ஒரு நாள் நடராசப் பெருமான் சின்னத் துறவாண்டவரின் முன் காட்சியளித்து, "அவரைக் காசிக்குச் சென்று, கங்கை ஆடி விசுவநாதரை வழிபட" ஆணையிட்டார். அங்ஙனமே அவர் பெரிய துறவாண்டவரிடமும், கோவிலூர் முத்துராமலிங்க ஆண்டவரிடமும்

அறிவித்து, விடைபெற்றுக் காசிக்குச் சென்றார். கங்கை ஆடி, விசுவநாதரை வழிபட்டு, அங்கேயே வசித்து வந்தார் ஒருநாள் அவர் அங்கிருந்த திருவாவடுதுறை மடத்து நமச்சிவாயத் தம்பிரானிடம், “குரோதி ஆண்டு ஆனி மாதம் 31ஆம் தேதி, சுக்கிரவாரம், பத்து நாழிகைக்கு இத்தேகத்து உயிர் மறையும். இதனை எனது குருநாதர் கோவிலூராண்டவருக்குத் தெரிவிக்கவும்” என்று கூறினர். நமச்சிவாயத் தம்பிரானும் அதற்கு இசைந்து, இரண்டு அடியார்களை அவருக்குத் துணையாக அமர்த்தினர். சுவாமிகள் கூறியபடி அவரது உயிர் குறிப்பிட்ட நாளில், குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மறைந்தது. உடனே அவரது பூத உடலைக் கல்தொட்டியில் அடக்கம் செய்து, கங்கையில் இறக்கிவிட்டுச் செய்தியைக் கோவிலூர் ஆண்டவருக்குப் பணிவாகக் கடிதத்தின் வாயிலாகத் தெரிவித்தார்.

கோவிலூரில் வாசம்: சின்னத் துறவாண்டவர் காசிக்குச் சென்றதும் பெரிய துறவாண்டவர் கோவிலூருக்குத் திரும்பிவந்து ஞானகுருவை வணங்கி, இறையன்பில் ஈடுபட்டார். ஞானகுருவின் ஆணைப்படி ஆப்தம், அங்கம் ஸ்தானம், சத்பாவம் என்னும் நான்கு பணிகளும் செய்து, அடியார்கட்கு அன்னமும் ஆடைகளும் வழங்கி, உபதேசங்கள் புரிந்து, கோவிற் பணிகளும் செய்து‘ ‘என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே” என்ற நெறியில் ஒழுகினர். அவர் சொல்வன்மையில் ஆதிசேடனையும், கற்பிப்பதில் வசிஷ்டரையும், அறிவில் ஜனகரையும், கருணையில் ஜடபரதரையும் துறவில் சுகப்பிர்மத்தையும்’ பக்தியில் நாரதரையும்ஒத்துக் கொற்றவாளீசர், ஸ்ரீ திருநெல்லை அம்மை அருளால் ஒளிபெற்றுத் திகழ்ந்தார்.

பின் கைவல்ய நவநீதத்திற்குப் பதசாரம் என்ற உரை இயற்றினர். இந்நூலுக்குப் பதின்மர் உரை எழுதியுள்ளனர், அவற்றில் எல்லாம் இவரது உரையே முதன்மையானது. உலகநாத சுவாமிகளைக்கொண்டு “சமிவன க்ஷேத்திர மான்மியம்” “விவேக சூடாமணி”

''ஜீவன் முக்தி விவேகம்'' ''சூதசம்ஹிதை முக்தி கண்டம்'' ''சூதகீதை'' ''ரிபுகீதை'' முதலிய சாஸ்திரங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கச் செய்தார்.

கோவிலூர் ஆதீனத்தின் முதல்வராகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ முத்துராமலிங்க ஆண்டவர் தம் இறுதி நாளில், ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண்டவரை நோக்கி, ''அருணசலம், நீ இன்று முதல் இம் மடாலயத்திலிருந்து அடியார்களுக்கு அருள்புரிந்து வருவாயாக'' என்றார். கலி 4948 சாலிவாகன சகாப்தம் 1769 பிலவங்க ஆண்டு உத்தராயணம் பங்குனித் திங்கள் 8 ஆம் நாள் ஸ்ரீலஸ்ரீ முத்துராமலிங்க ஆண்டவர் சிவபதம் எய்தினர். அன்னார் மறைவுக்குப்பின் கி. பி. 1847 இல் ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண்டவர் தமது 32½ வயதில் கலி 4948க்குப் பிலவங்க ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் 8ஆம் நாள் ஞாயிற்றுக் கிழமை கோவிலூர் ஆதீனத்தின் இரண்டாவது மடாதிபதி என்ற புகழுக்கு உரியவரானார். பலசாதனைகள் நிகழ்த்தலானார். கோவிலூர் மடத்திற்கு வந்து வேதாந்த நூல்களை ஓதி உணரும் அடியவர்களின் உணவு முதலிய வசதிகளின் பொருட்டுக் களத்தூர் என்னும் கிராமம் ஒன்றை மடத்துக்குத் தேடிவைத்தார். நித்தியானந்த ஸ்வாமிகள், சுப்பராய ஸ்வாமிகள் முதலிய பலர் ஸ்வாமிகளைக் குருவாக அடைந்து அருளுரை பெற்றனர். இவர்களுள் நித்தியானந்த ஸ்வாமிகள் வடமொழி தென்மொழிகளில் வல்லுநராய்ப் பஞ்சதசி முதலிய நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்.

மறைவு: ஸ்ரீலஸ்ரீ முத்துராமலிங்க ஆண்டவர் மறைந்து பதினேழாவது மாதம் கலியுகம் 4950, சாலிவாகன சகாப்தம் 1771, (கி. பி 1849) சௌமிய ஆண்டு தட்சிணாயனம் கிரீஷ்மருது ஆடிமாதம் சுக்கிலபட்சம் பானுவாரம் சதுர்த்தசி திதி பூர நட்சத்திரம் மிதுன லக்கினம் என்னும் இவைகள் கூடிய நன்னாளில் ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண்டவர் சிவபதவி அடைந்தார். உடனே கருணாநிதி அவர்கள் பெரியோர்களையும் அடியார்களையும் வரவழைத்து, மண்டலாபிஷேகம் முதலியவற்றைச் சிறப்பாய் நடத்தினர்.

கோவிலூர் மடத்தில் ஸ்ரீலஸ்ரீ முத்துராமலிங்க ஆண்டவர் லிங்க வடிவமாயும், ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண்டவர் நந்தி வடிவ மாயும் வீற்றிருக்கின்றனர்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண்டவர் மீது மதுரைச் சுப்பராய ஸ்வாமிகள் என்பவரால் ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணாசல ஞானதேசிக ரத்னப்பிள்ளைத் தமிழ்'' சொற்சுவை, பொருட்சுவை நிறையப் பாடப்பெற்று வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண்டவர் மறைந்த பொழுது கருணாநிதி அவர்கள் பாடியபாடல் வருமாறு

அரியகலியுக வருட நாலாயிரத்துத் தொளாயிரத்து
ஐம்பதின் மேல்
அஞ்சலி வாகன சகாப்தம் ஓராயிரம் அடுத்த
எழுநூற் றெழுபதொன்
றுன சவுமிய வருடமொடு தக்கணாயனம் அளப்பருங்
கிரீஷ்மருதுவும்
அங்கடக மதி தேதி ஒன்பதொடு சுக்ல பட்சாதி
வாரத்தினிரவில்

தரும் அமிர்த கடிகை இருபத்தினற்பூர
நட்சத்திரம் திதி சதுர்த்தி
தனில் மிதுன லக்கினமதொடு வரியானுடன்
சார்வணி சவாகரணமும்
சாற்றும் இவைசேர் சுபதினத்தினின் மணிக்கரைத்
தண்கடல் தூசுடுத்த
தரைமகட்கொரு தரளமாலை புரைமது நதித்
தனிநடும தாணியென்ன
மருவிவளர் தென்கழனி யம்பதியின் நாப்பண் ஒளிர்
மாணிக்கமென விளங்கும்
வர முத்து ராம குரு லிங்கத்தில் எந்நாளும் மன்னும்
ஒளியாய்க் கலந்தான்

மகிமை தரு ரகுபதிக் கருள் இருடி புங்கவ வசிட்டர்
போதக சத்தியும்
மலர் பணுட வியு ரகனேந்தும் ஒரு பூச் சக்கரவர்த்தி
சனகன் ஞானமும்
வரையரிய சடபரதர் சிவகாருண்யமும் மன்னு
சுகர் சந்நியாசமும்
வான்பரவு நாரத மகா முனிவரேந்திரன்
மனதிலுறு சிவபக்தியும்
வாரித் திரட்டி ஓர் உருவு கொடு வந்தென்னை
வழி முறைமை அடிமை கொண்ட
மாசிலருணு சல சதாசிவ சுகோதய மகா குரு
சிகாமணியரோ!

மூன்ருவது பட்டம்: ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண்டவர் மறைவுக் குப் பின்னர் மூன்ருவது மடாதிபதி என்னும் பேறு பெற்றவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ. கருணுநிதி ஸ்வாமிகள் ஆவார். அன்னர் ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண்டவர் அவர்களின் உடன்பிறந்த தம்பி யாவார். அவர் ஒரு முறை கோவிலூருக்கு ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண்டவ ஸ்வாமிகளைக் காணச் செல்ல விரும்பினர். உடனே தன் தாயிடம் சென்று அதற்கு அனுமதி கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "கோவிலூருக்குச் சென்ற எருமை மாடு கூடத் திரும்பாதே. நீ எங்கே திரும்பப் போகிருய்?" என்ருர்களாம். தவருது திரும்பி வருவதாகக் கூறிவிட்டுக் கோவிலூருக்குச் சென்ற கருணுநிதி பிறகு திரும்பவில்லை. கோவிலூரில் அவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ முத்துராமலிங்க ஆண்ட வரைச் சரணடைந்து அருள் பெற்ருர். சிலநாள் கோவி லூரில் தங்கியிருந்து பின் திருப்பெருந்துறைக்குச் சென்று வடக்கு மடத்தில் தியான சமாதிகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார். இதனைக் கேட்டதும் ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண் டவர் குறுந்திரட்டு, பெருந்திரட்டு முதலிய சாஸ்திரங் களினின்றும் ஐம்பது செய்யுள் எடுத்துத் திரட்டிச் "**பீடா சாரம்**" எனப் பெயரிட்டு, ஒரு கடிதமும் எழுதித் திருப்பெருந்துறைக்கு அனுப்பினர். அதனைக் கண்ட

கருணாநிதி மனம் நெகிழ்ந்து, உடனே புறப்பட்டுக் கோவிலூருக்கு வந்து ஸ்ரீலஸ்ரீ முத்துராமலிங்க ஆண்டவருக்கு அடியார்க் கடியாராய் நடந்து வந்தார். பிறகு ஸ்ரீ ஆண்டவர் விருப்பப்படியும், துறவாண்டவர் ஆணைப் படியும் மூன்ருவது மடாதிபதி ஆனார். ஆண்டவரை மகாலிங்க மூர்த்தியாகவும், துறவாண்டவரை நந்திகேசுவரராகவும் சமாதியிடத்தில் அமைத்து, இருவருக்கும் ஒன்ருய்க் கர்ப்பக்கிரகம் முதலியன அமைத்துக் கும்பாபிஷேகம் முதலியன செய்து நித்திய பூஜைகளுக்கு ஆவன செய்தார். அன்னுரைத் தொடர்ந்து கோவிலூர் ஆதீனத்தின் அருட்பணி சிறப்பாக வளர்ந்து வந்துள்ளது. இன்றுள்ள ஆதீனகர்த்தர் எட்டாவது பட்டமாவார்.

பட்டவரிசை

முதலாவது பட்டம்		கோவிலூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆண்டவர் என வழங்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ முத்துராமலிங்க ஞான தேசிக ஸ்சுவாமிகள்
2 வது	,,	கோவிலூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண்டவர் எனவழங்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணுசல ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள்
3 வது	,,	கோவிலூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ கருணாநிதி என வழங்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ சிதம்பர ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள்
4 வது	,,	ஸ்ரீலஸ்ரீ இராமசாமி ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள்
5 வது	,,	ஸ்ரீலஸ்ரீ வீரசேகர ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள்
6 வது	,,	ஸ்ரீலஸ்ரீ அண்ணுமலை ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள்
7 வது	,,	ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாதேவ ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள்
8 வது	,,	ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள்

கோவிலூர் ஆதீனத்தின் பணி மென் மேலும் சிறந்து மக்கட்கு அருள் நெறி காட்டி ஞானஒளி பரவிவிளங்குக.

ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவு ஆண்டவர் துதி

சொர்ணநாதபுரம் பழநியப்பய்யா அவர்களால்
இயற்றப் பெற்றவை.

இன்பம் அளிக்கும்அடி; என்வினையை நீக்கும்அடி
துன்பங்கள் எல்லாம் தொலைக்கும்அடி—அன்பார்
கருணா கரனும் கழனிநகர் வாழும்
அருணா சலன்சே வடி. 1

செங்கமல மலர்போன்ற முகம்தான் எங்கே?
சிறியனைவா என்றழைத்த திருவாய் எங்கே?
அங்கமெலாம் நீறணியும் அழக தெங்கே?
அரியவெண்கோ வணம்கட்டும் அரைதான் எங்கே?
சங்கையறப் பொருள்ஓதும் சமர்த்தும் எங்கே?
தாயினிலும் மிகச்சிறந்த தயைதான் எங்கே?
மங்கையரை மிகப்பழிக்கும் கவிதான் எங்கே?
வளவருணா சலமுன்போல் வந்தாள் வாயே! 2

ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவு ஆண்டவர் வாழ்த்து

திருவாவடுதுறை ஆதீன மகா வித்துவான்
திரு. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால்இயற்றப்பெற்றது

துறவொழுக்கம் அனைத்தும்ஒரு வடிவுகொண்டால் அன்ன
தூயவன்தன் மயமாக யாவையும்கண் டிருப்போன்
மறவொழுக்கம் கடிந்துயிர்கள் சுவானுபவ மருவ
வயங்கியவே தாந்தசிர வணமேற்றும் வலியோன்
அறவொழுக்கம் தலையெடுப்பக் காரணம்கண் டுவப்போன்
அடங்கும்இடம் ஆகியசி தாகாசப் பிரியன்
உறவொழுக்கம் வளர்த்தஅரு ணாசலதே சிகன்என்று
உரைத்திடுநந் தீசன்எனும் ஒருவனைவாழ்த் திடுவாம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவு ஸ்வாமிகள் பேரில் துதி வெண்பா

காரைக்குடி (ஆற்காட்டார் வீடு) கு. மெய்யப்ப செட்டியார் இயற்றியது.

ஆண்டவனின் மெய்யடியார் ஆன்ற துறவடியார்
ஈண்டெம்மை ஈடேற்றும் எம்மிறைவர்—மீண்டும்
பிறவா நெறியருளும் பெம்மானின் பாதம்
மறவாமை மாசற்றுர் கோள். 1

வேறு

கற்ருய்ந்த பெரியோர்கள் அருள்வழியைக் கடைப்பிடித்து
கதிசேர் ஞான
முற்றுன முத்திராமன் மனமுவந்து போற்றினர்க்கு
முதற்பே ருகும்
வற்ருத அன்புமொழி வள்ளல்துற வாண்டரை
வழுத்தி னேர்கள்
பெற்ருள்வர் சிதம்பரத்தின் பெருமையினை நற்கதியைப்
பெறுவர் தாமே. 2

வேறு

வளப்பல அடைய வேண்டில் வாணிபந் தழைய வேண்டில்
தலம்பெறு துறவு சுவாமி தாண்மலர் பணிந்துபோற்ற
நிலம் பதினு றுக்கப்பால் நின்மலமாகி ஞானத்
தலம்பெறு முத்தி வேண்டிற் ருழிணை மறவாய்நெஞ்சே 3

தலம்பல. சுற்றிலென் தாலம் புக்கிலென்
நலம் அரு ணுசல ஞானி பாதத்தை
வலம் வரு மன்பர்க்கு வளரு ஞானமே
இலகிடு மார்க்கமு மெளியதாகுமே 4

கண்ணினுண் மணியே சாமி
கருணையாம் துறவு சாமி
தண்மை சேர் மடத்தில் ஞானத்
தலைமையாய்ப் பீடம் ஏற்றே
உண்மையாம் ஞான போதம்
உரைத்தநு பூதி நல்கும்
விண்மணி விமலன் ஞானி
விரைகழல் போற்றி போற்றி. 5

சிவமயம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவாண்டவர் என வழங்கும் கோவிலூர்

ஸ்ரீ அருணாசல ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள்

தோத்திரப் பதிகம்

இயற்றியவர்; திரு. கோபால் அய்யா (கோவிலூர் மடம்)

கணபதி வணக்கம்

பேரின்பங் காணப் பெறுதுறவே மார்க்கமெனச்
சீரொடு நித்த துறவிறைக்குப்—பாரெங்கும்
போற்று கணேசனைப் போற்றிச்செய் வன்பாக்கள்
ஏற்றமிலா தாமோ இயம்பு.

கிரேதா யுகத்திற் கபிலரும் பின்னர்
திரேதயுகத் தத்தாத் திரேயர்—ஓரேநோக்காய்
நல்வியாசர் மூன்றுனே நின்றுசங்க ராசானே
வல்கலி யிற்குருவாய் வந்து 1

அனாதியாம் வேதாந்த வர்த்தம் விளக்கி
தனாதியினை சைவிடுத்துத் தங்கி—கனாப்போலே
கண்டெங்கு மொன்றாய்க் களித்திருத் தல்தானென்
றண்டமெங்குஞ் சொன்னா ரவர் 2

அவர்சொன்ன தன்மையா யன்போ டிருந்து
தவநெறியிற் றங்கிய தாதா—உவரிப்பின்
முத்திராம லிங்க முனிவர்க்குச் சீடனாம்
அத்தனரு ணாசல னார் 3

நெல்லையம் பாளருள் நேரே யடைமுத்தன்
சொல்லைக்கொண் டின்பாய்த் துறந்துநின்—றெல்லையில்
இன்ப மடைதுற வேசனரு ணாசலர்க்கு
மன்புகழு ரைப்பாம் மதித்து, 4

இறையனு ரீந்த இனியதாம் பொங்கல்
குறைவற வுண்டீர்வெண் காட்டில்—மறைகாணு
ஆதிசைவர் வேடத்தில் ஆண்டவனைக் கண்டவுயர்
பூதியென்ன சொல்வேன் புனைந்து. 5

தவம்புரியச் செல்காலச் சேவகர்கள் சாற்ற
அவமெனப் போக்கினீ ராடை—பவமற்ற
நற்றிகம்ப ரத்தை நயந்தி ரருணையில்
உற்றபெரு மைவேறுண் டோ. 6

பலமலர்த் தேன்போற் பலநூற்பா சேர்த்து
நலமொடு தம்பிக்கு நல்கி—சலசலப்பை
போக்குசீ டாசாரப் பொன்னூலா லெங்கட்கும்
ஏக்கமிலா தாக்கினீ ரீண்டு. 7

மது நதி பாயுமா வன்னிவனஞ் சூழ்ந்த
பொதுமட வாசியாம் புண்ய—மதுப்போலே
பாடம் நடத்திப் பலசீடர்க் குக்குருவாய்
மூடமிலா முத்தரா னீர். 8

நல்வேதாந் தம்பரவு நம் கோவி லூர்மடத்தின்
வல்லிரண்டாம் பட்டம் வகித்தீஇர்—பல்லோர்
வணங்கத்தே கம்நீத்து மாநந்தி யானீர்
இணங்கிய நின்றனக் கின்று. 9

நாலுமுப்ப தாண்டுபூசை நற்சௌமி யத்தாடி
ஏலுபூர வோரை யியைந்ததால்—சாலுமென்ன
வாழ்த்தியெந் நாளும் வணங்கியே நாமெல்லாம்
வாழ்த்தும் பணியாற்று வாம். 10

துறவு ஆண்டவர் சோடசப் பாமாலை

இயற்றியவர்: திரு. சு. அ. இராமசாமிப்புலவர்; கருப்பக்கிளர்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

சீராருங் கோயிலூர்ச் செய்ய திருப்பதியில்
பேராருந் தேசிகனும் பெற்றியுடன் - ஏரார்
அருணு சலத்துறவு ஆண்டவரைப் போற்றக்
கருணு கரக்கரியே காப்பு.

நூல்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருவளர் பாண்டித் தேவிநற் கோட்டை
  செய்தவப் பயனென வந்து
பெருவள ஞானம் பெற்றுவீ டடைவான்
  பேசருந் துறவு மேற் கொண்டு
உருவளர் ஞான வாரிதி யாகி
  ஓங்கிய ஒருவனே பணிந்தேன்
கருவளர் பிறப்பில் அடியனேன் வீழாக்
  கதியெனக் கருள்புரி வாயே.

சீர்திகழ் கோவி லூர்தனின் மேவிச்
  செப்பருந் துறவுமேற் கொண்டு
ஏர்திகழ் ஞானம் நிறைதவ ஞகி
  இயங்கிய பெரியவ நினது
தார்திகழ் அடிகள் தலைமிசைக் கொண்டேன்
  தாங்களும் பிறவிநோய் தவிர்த்துப்
பேர் திகழ் வீடு பேற்றினை அடியேன்
  பெற்றிட அருள்புரி வாயே. 2

கோவிலூர் மேவுங் குருபர னுகிக்
கோதிலா ஞானத்தை அடியார்
மேவிட அருள்செய் மெய்த்தவ னென்ன
விளங்கிய முத்துரா மேசன்
தாவினற் ருளைத் தலையுறப் பணிந்து
தத்துவ ஞானத்தைப் பெற்ற
ஓவிலாத் துறவோய் நின்னடி பணிந்தேன்
ஒன்றினைத் தந்தருள் வாயே. 3

யானென தென்னுஞ் செருக்கினை யறுத்தான்
யாவரும் புகழ்ந்திட உலகில்
வானென விளங்கும் பதத்தினில் உள்ளார்
வளர்பத விக்குமே லான
மோனவீ டடைவான் எனத்தமிழ் மறைதான்
மொழிந்தசொல் லாங்குறள் தனக்கு
ஈனமி லெடுத்துக் காட்டெனுந் துறவோய்!
எந்தையே அருள்புரி வாயே. 4

மறையின தந்தப் பொருளினை யடியார்
மனங்கொளப் புகன்றுமே லான
துறைதனை யடையத் தூயநல் லமுதச்
சொன்மழை புரிந்தமெய்த் துறவோய்
தறைதனிற் பிறந்து மயல்தனிற் கிடந்து
சாவதே தொழிலென வமைந்த
கறையினேன் தனக்குன் கழன்மலர் தந்து
காட்டுவாய் வீட்டினை மன்னே. 5

ஓதிடு மிந்த உலகத்துப் பொருளாய்
உற்றவை பற்பல வதனுள்
யாதுயா ததனில் ஒருவியே நின்று
யதார்த்தநல் லறிவினைப் பெற்றுப்
போதனு யிலங்கித் துறவியா மவன்றான்
புகலுமப் பொருள்களால் உண்டாம்
நோதலை விட்டான் என்றதற் கெடுத்துக்
காட்டெனும் நோன்பினேய் அருளே. 6

பிறப்பெனப் புகலும் பேதைமை நீங்கப்
பெருமையாய் அறிஞர்கள் பேசும்
சிறப்பெனும் அந்தச் செம்பொருள் தன்னைச்
சிந்தையில் உள்ளவா தெளிந்து
இறப்பெனும் அதுவும் பிறப்பெனும் அதுவும்
ஏகிடச் செய்தரு ளீதான்
உறப்பெறற் குரிய ஒப்பில்வீ டருள்வாய்
ஓங்குமா துறவினை யாண்டோய். 7

சீர்திகழ் வெண்கா டதனின்மே விறைவன்
சேர்ந்தநின் பசிப்பிணி தீர்ப்பான்
ஏர்திகழ் பூசை இயற்றுவோர் வடிவாய்
எய்தியே உணவினை நல்குன்
பேர்திகழ் அரிய பெருமைதான் அடியேன்
பேசவுங் கூடுமோ துறவோய்
நார்திகழ் இந்த உலகினிற் பிறவா
நற்பதந் தந்துநீ யருளே. 8

நீடரும் பதத்தை நீளுல கதனில்
நின்றுமே காட்டிடுங் குரவன்
தேடரும் பதத்தைப் போற்றுத லெவ்வா
றென்னவே தேர்ந்துதான் ஒழுகச்
சீடர்கள் ஆசா ரத்தினைத் திரட்டிச்
சீர்பெறு நூலெனச் செய்தோய்
மூடம தகற்றி மோட்சத்தை அளிப்பாய்
மொழிபெருந் துறவினே யெற்கே. 9

வீட்டினை நாடும் மேலவர் தாமவ்
வீட்டினைப் பெற்றுமே மகிழ
வீட்டினை விட்டுன் விரைமலர்த் தாளை
விழைந்துமே வந்துதான் கூடின்
வீட்டியஞ் ஞான மயலின்வே ரறுத்து
வேறும்ஒன் றில்லெனக் கூறி
நாட்டியே வீட்டை நல்கிடுந் துறவோய்
நானுன தடைக்கல மருளே. 10

நான்மறை முடிவில் நவின்றிடும் பொருளை
நண்ணிய சீடர்கள் தமக்கு
மேன்முறை தெரிந்து வீட்டினை மேவ
விளக்கிடும் பெரியநற் றுறவோய்
கான்மலர் போற்றிக் கவின்பெறு பதத்தைக்
கடையனேன் பெற்றிட வருள்வாய்
நூன்முறை தெரிந்து மற்றவர்க் கதனை
நுவன்றருள் புரிந்திடுந் தேவே- 11

காமமே வெகுளி மயக்கமே என்னக்
கழறிட நின்றிடு மூன்றின்
சேமமே பிறவி வித்தெனத் தெளிந்து
சேர்ந்திடா தவைகளை வெறுத்து
ஏமமார் பதவி எய்திய நினது
எழில்நிலை எனக்குமே எய்தத்
தாமமார் துறவாய் தோளினை யருள்வாய்
தஞ்சநீ யன்றிவே றிலையே 12

பார்த்தனுக் கருளும் பரமனுர் திருவாய்
பகர்ந்திடு கீதையே முதலாம்
ஆர்த்திசேர் நூல்கள் அனைத்தையும் உணர்ந்தே
அவைகளைப் பக்குவர்க் கருளிக்
கீர்த்திசேர் வீடு பேற்றினைக் காட்டும்
கேடிலாத் துறவினேய் நினது
வார்த்தையாற் பலபேர் வாங்கிய வீட்டை
மாதவ எனக்குமீந் தருளே. 13

சங்கர குரவன் தன்மர பிந்தத்
தரணியில் தழைத்துமே நீட
இங்கருள் பெரியார் தம்மிலே இயைந்து
ஏற்றவா பணிதனைப் புரிந்து
பொங்கிய புகழ்சேர் கோவிலூர் தன்னில்
போற்றவே நின்றருள் துறவோய்
பங்கமில் குரவ பதமலர் தந்தென்
பவப்பிணி நீங்குமா றருளே 14

சத்துவ மாந்தர் பரகதி பெறுவர்
என்னவே சாற்றுரை கொண்டே
இத்தரை தன்னில் சத்துவ குணமே
இயைந்திட இலங்கிய துறவோய்
மெய்த்தவப் பயனல் மேவிடும் அரிய
வீட்டையும் விறலுடன் பெற்ருய்
முத்தனு மாறென் தீவினை யெல்லாம்
மோகமோ டேகுமா றருளே. 15

இறந்துபோ மளவும் இந்தநல் உலகில்
இழிந்திடு பொருளையே தேடிச்
சிறந்தபோ கங்கள் தம்மையே நாடித்
திரிதரு கின்றனன் அடியேன்
மறந்துமோர் நல்ல வினைதனைப் புரியா
மதியினேன் தனக்கும்நீ அருள்வாய்
துறந்தவர் தம்மில் உயர்ந்துநல் லுலகில்
துறவினை ஆண்டதே சிகனே. 16

—::—

உ
சிவமயம்

கோவிலூர் ஆதீனம் இரண்டாவது பட்டம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணசல ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள் என வழங்கும்
ஸ்ரீலஸ்ரீ துறவுஆண்டவர்மீது மதுரை சுப்பராய
ஸ்வாமிகள் அவர்களால் பாடப்பெற்ற

திரு. அருணசல தேசிக ரத்தினப்

பிள்ளைத் தமிழ்.

விக்நேசுவர துதி.

சீர்மேவு நால்வேத முடியினுப நிடதமுஞ்
    செவ்வாய்ம லர்ந்துரைக்குஞ்.
சித்தார்த்த போதமாஞ் சிற்சதா நந்தசிவ
    செம்பொருளு முடலின்மேலா,
யேர்மேவு சீவனு மபேதவடி வாகலா
    னேகமே வாத்துவிதமென்.
றியாவரு முணர்ந்திடற் கங்கைகொ டுணர்த்துமத
    யானைமுக னைத்தொழுதுமால்.
கார்மேவு மஞ்ஞான இருள்சீத்தெ ழுந்ததிவ
    கரமணி சுதாதீதமாங்.
கைவல்ய முதவுசிந் தாமணிநல் வானவர்சி
    காமணி விளங்குஞானத்,
தார்மாம றைப்புமான் சீவரத் தினமணி
    சதாசுகக் கண்மணியருந்,
தமர்கள்சூ டாமணியெ னரியசற் குருமணித்
    தமிழ்மொழித ழைக்கவென்றே.

1. காப்புப் பருவம்.

விஷ்ணு ஸ்துதி.

சுகுணகிரி யானந்த வர நதிந றுந்தமிழ்த்
தொங்கல்பர போதமதமா,
துங்கமன வாம்பரிவி தேகவள நாடுசிற்
சுகநகர ருட்கேதனங்,
குகுண நம நாதியர்க ளஞ்சுறந டாத்துசெங்
கோன்மறைமு ழக்குமுரசங்,
கோதறுத சாங்கமாக் கொண்டஅரு ளூசலக்
குரிசிலைக் காத்தருள்கவே,
யகுணநெடு மாயவெங் கோடையால் வாடுமுயி
ராம்பயிர்த ழைப்பநினைவோ,
டயர்வெனுந் திரையில்பரி புரணகெம் பீரமா
யாழ்பரங் கடல்குடித்துத்,
திகழ்மோட்ச லட்சுமியெ னுஞ்சோதி மின்னலொளி
செய்யவருள் வெற்பிவர்ந்து,
சிவஞான அமிழ்தமழை கைம்மாறி லாதுபொழி
செங்கட்க ருங்கொண்டலே. (1)

சதாசிவ ஸ்துதி.

சிவஞான வடிவமுண் டாக்கியரு ளாஞ்சுவைத்
தென்னமுத மூட்டிவன்கட்,
சீவபோ தத்தைக்கு மைத்துஞா தாதியைத்
திகழாம லாவரித்தே,
யுவமானமற்றபோ தானந்த வெள்ளமே
யொருதாமெ னத்தெருட்டு,
மோங்குதிரு விளையாட லடியரித யாம்பரத்
துறுகடவு ளைத்துதிப்பாம்,
நவமான நறவொழுகு குமுதமென வண்கைமலர்
நாளுமுகு ளிதமாகவு,

நளினமென வேயெளிய னகமலர வுஞ்செயிள
ஞாயிறென வேநிறைந்த,
பவமான இருள்பருகி அரியமெய்ப் பத்தியாம்
பரவையின் முகட்டு தித்துப்,
பரமசுக லீலைபுரிஅருண சலப்பெயர்கொள்
பான்மகவ ளிக்கவென்றே (2)

சிவகாமி ஸ்துதி — வேறு.

பூநத மாமறை நூபுர மோலிடு பாதபு ராதனனைப்-
பூரண ஊச்சக காரண னச்சுக போதம தானவனைத்,
தீனத யாநிதி யாகவி ளங்கிய தெய்வசி காமணியைச்-
சீரரு ணசல ஞானவ ரோதய சேயினை யருள்புரிக.
மானத முன்றனு வாகிய முப்புர மாளுற மெய்யுணர்வாம்-
வன்னிவி டுத்தொரு புன்னகை கொண்டுறை வானவ
[னேர்புடையிற்,
பானுவி னெண்கதிர் மானவி ருந்தருள் பாலித மேபுரியும்-
பானல்வி ழிச்சிவ காம சௌந்தர பச்சையி ளங்கிளியே. (3)

விநாயகர் ஸ்துதி — வேறு

பெருமா மதியென அகமே வளர்தரு பிள்ளைப் பெரு
[மானைக்,
குருமா மணியெனு மருண சலவெங் கோவைக் காவல்
[செயும்,
வருமா லுலகுயர் சிவமே யெனவலம் வந்தோர் கனிவாங்
[கும்,
திருமூ லப்பிர ணவமந் த்ரார்த்த தேஜோ மயவடிவே. (4)

சுப்பிரமணியர் ஸ்துதி — வேறு.

பனிமால் வரைமிசை யுத்பவ மாகிப் பரஞ்சோதி-
படருந் தருவைச் சூழ்தரு பைம்பூங் கொடிதந்த,
கனியா கியமுரு கன்றிருப் பொன்னங் கழற்போதைக்-
கடையே முடிமிசை வைத்திரு கைகூப் புதல்செய்வாஞ்.

செனியா வழிஞா னக்குல தீபங் கனியமிர் தஞ்-
சிறியேங் குடிமுழு தாண்டருள் செய்யுங் குலதெய்வந்,
தனிநா யகமென வேயொரு தானே யருளுருவாய்த்-
தரைமேல் வருகுரு ராயம தலையைப் புரந்திடவே, (5)

விபூதி ஸ்துதி — வேறு.

சுருதி வடிவாள் கொடுவிடயச்
சூழ்கா டெறிந்து வெளியாக்கித்-
துரிய மெனுநல் விதையூன்றித்
தொல்லா ரருணன் னீர்பாய்ச்சிக்-
கருது மொருமெய்ச் சிவபோகங்
கையா டுழவ ருறைதருதென்-
கழனி வாயற் பதிவாழுங்
கருணை லயனைக் காத்திடுமால்-
திருகு சீவப் பழமலத்தைச்
செங்கை வாங்கி மெய்ஞ்ஞானத்-
தீயிற் புகட்ட வதிற்பூத்துத்
திருந்த வருந்திற் பவரோகம்-
பெரிது தணித்து மேலணியிற்
பேதக் குணுங்கு தனையோட்டிப்-
பேரா னந்த சித்திதரும்
பிறங்கு தெய்வத் திருநீறே. (6)

உருத்திராட்ச ஸ்துதி — வேறு.

மன்னுயிர் கட்கடு மின்னலி யற்றுற
வந்துழி யஞ்சுமுக
மற்றவை தம்வயி னுற்றெரி யிற்செறின்
மாறலி லாறுமுக
மின்னவை தத்தமு ளத்துற னல்விதி
யென்னவ ருட்கடலூற்,
றெய்தியி ருந்தருள் பசுபதி விழிவழி
யெழுமணி யைத்தொழுவாந்,
தன்னிகர் மெய்த்தவர் சற்குரு நற்கழ
றண்கம லம்புகுமா,

தவளநி றப்பவ ளச்சர ணம்பொற்
றழைவிரி சிறையன்ன,
முன்னுற வுற்றிருள் வாய்புரி கண்படு
முளரிம லர்ப்பொய்கை,
மொய்த்திடு நற்கழ னிப்பதி தேசிக
முத்தைய ளித்திடவே. (7)

பஞ்சாக்ஷர ஸ்துதி—வேறு

பவசலதி வரையிவர வந்தநற் பாதையைப்
பழவடிய ரகமருவு செஞ்சுடர்ச் சோதியைத்,
துவளுவத மலையனைய வைம்புலத் தோட்டியைத்-
துரியசிவ னுரியபெய ரைந்தினைப் போற்றுதுங்,
கவனுநினை வயர்வகல மொய்த்ததற் சாட்சியைக்-
கரமணரியி னுதவியெதி ருற்றகட் காட்சியை,
யவனிஎளி முரல்கழனி யம்பதித் தீர்த்தனை
யருணகிரி யெனநிலவு சுந்தரற் காக்கவே. (8)

பூமகள் ஸ்துதி –வேறு

நாதஞ் சிலம்புஞ் சலஞ்சலமு நல்விந்
தெஃகப் புடையு மெனு
நளினந் தாங்கிக் குரம்பைமுத னுகமெ
னும்பன் னகவணையிற்,
போதஞ் சுருங்கிச் சுகத்துறங்கும் புத்தே
ளிதயப் பூந்தவிசிற்
போந்தின் னருள்வாழ் வுதவுறுநற் பூமா
மகளைப் போற்றுதுமால்,
வேதஞ் சுரும்புக்குழு வெனச்சூழ் விமலா
னந்தக் கனியருந்தி
விண்ணோர் பண்சே யிசைமுரன்று விளையாட்
டயரும் பங்கயப்பூம்.
பாதஞ் சிரத்திற் பொறித்தருளிப் படிறேன்
றனையும் வலிதாளும்,
பரமானந்தச் செல்வனையே பாது
காத்திங் கருள் செயவே. (6)

நாமகள் ஸ்துதி-வேறு

மூவர் மாமறைகள் சூழ தற்கரிய
மோன ஞானசு விநோதனை
மூடி ராவினிசி கோடி யென்னவரு
மோக பாசவதி நாசனை,
தீவ மிந்திரவி கோடி யென்னஒளிர்
சிற்சு கோதயவி லாசனைச்,
சீர்வி லங்குமரு ஞசு லப்பெ ரிய
தேசி கேசனைய ளிக்குமால்,
வீவி லாதவமு சோக, மென்னுமருள்
வெள்ளை யன்னமிசை யூர்தியாய்
மேவு மிவ்வுலக மாய ழிந்திடவி
ழித்தி மைத்தல்புரி வேதனுர்
நாவெ னுங்கமல பீட மேவிமறை
நாலுமோதியடி யார்கள்பான்
ஞான வித்தையைய ளித்தி லங்குமெனி
னுவிலுற்றகலை வாணியே. (10)

பலதேவர் ஸ்துதி—வேறு

இமையவர் விஞ்சையர் பைரவ ரிந்திர
ரிரவிகள் சந்திரர்சூ
ழெண்டிசை யோர்வசு வெண்மர்ம ருத்துவ
ரேழ் மறை நன்முனிவ.
ரமுதுற ழின்மொழி யெழுமட மங்கைய
ரங்கம லத்துறையு
—மாதிநல் வேதிய ஞதியர் வந்திவ
ஞரரு ளேபுரிவா,
ரமைதரு பொன்மக ளெழிலுறு வம்புனை
யங்கைதி ருந்தியபி
னம்புய னுயிரொடு வரைதரு மோவிய
மன்னம லர்க்கையார்.

சுமைதரு கொங்கை குலுங்கந டம்புரி
சொர்னம ணிக்கோயிற்
றாயந லூரரு ஞசல தேசிக
சொச்சுக ரூபனையே (11)

2. செங்கீரைப் பருவம்

பூமலிய நந்தசிற் சொலிதமட—வன்னமென்
பூண் முலை யெடுத்தணைத்துப்
புனிதவருள் வாசநன் னீர்கொடபி டேகம்
புரிந்துமெய்ஞ் ஞானும்பரத்,
தூமலிபொ லன்றுகில் கொடீரம்பு லர்த்தியத்
துவிதவெண் காப்பணிந்து,
துரியமெனு நன்னிலத் திலகமிட் டாரணச்
சொர்னமணி தீபதட்டா,
லாமலிய நந்தகல் யாணகுண மங்கையர்க
ளாலத்தி யேத்தெடுத்தங்
காறுமுப சாந்தகுண வால்வளையி னுன்முகந்
தனுபவானந் தவெள்ளத்,
தேமலியு மின்னமிர்த ருத்தவள ருங்குழவி
செங்கீரை யாடியருளே
திமிலமறை யறிவரிய சமரசசு வானுபவ
செங்கீரை யாடியருளே. (1)

மகிமைதரு சித்தார்த்த போதமா வாக்கிய
மணித்தொட்டி லிற்பிணித்த
மலர்முண்ட காதியுப நிடதமெனுமாடக
வடந்தடக் கைப்பிடித்துச்,
சுகமொழியு பேட்சையுப சாந்திநல் விசாரணை
சுபேட்சையரு டுய்மைமுன்னுஞ்
சுந்தரப் பாவையர சைத்திடச் சுகபோத
சொரூபனுஞ் சிற் சத்தியு,
மகமகிழ்வு கூர்தரவி வேகனிஷ்க் காமனே
டக்கனவி ரோதநின்று

ளரவிந்த மணிமகுட முடிசூடி யஞ்சலியொ
டாசிபல கூறி நிற்பத்,
திகழ்வால சூரியர்கள் கோடியென வொளிர்குரவ
செங்கீரை யாடியருளே
திமிலமறையறிவரிய சமரசசு வானுபவ
செங்கீரை யாடியருளே. (2)

குருமொழியெ னுஞ்சுடிகை முடியினு டச்சிவணக்
குழைகள் செவியினுடக்
குலமறைப் பொருணரவ மொழுகுமட லவிழ்கடிக்
குமுதவா யிதழ்களாடப்
பொருசருவ சங்கப்ப ரித்யாக மாமணிப்
பொற்றொடிக ளங்கையாடப்,
போதசுக முதவுசெஞ் சீறடியி னுகமப்
புதுநூபு ரங்களாட,
மருவுமிரு வினைகடிண் டாடவக டிதகடித
மாயை நெஞ் சூசலாட-
வண்மைசெறி யடியவர்கள் கொண்டாட வஞ்ஞகுல
மகனுவி சூறையாடத்,
திருவளர் பொழிற் கழனி யம்பதியி லுறைகுரவ
செங்கீரை யாடியருளே-
திமிலமறை யறிவறிய சமரசசு வானுபவ
செங்கீரை யாடி யருளே. (3)

பௌவவெண் டரளமணி மாலைநா லுந்தனப்
பாவையர்க டாளினேவும்—
பணிவிடைகண் முந்தைபுரி பாக்யமென மீக்கொடுஉப்
பாவியர்க ளாழுநிரையங்,
கௌவுவாய் விண்டகன் கரையுமிழி னும்விடாக்
கடும்பவ வளற்றி லாழுங்—
கடையனையு மருவரா தாரருள்க ரந்தெழிற்
கடைநோக்க முட்புறம்புந்,
தௌவலற வைத்தசும் பொழுகுடலி னன்யசை
தன்யவெழி லுருவமாக்கிச்—

சச்சிதா னந்தசுக வெள்ளங்கு டைந்திடத்
தாட்கமல முடிசூடியே,
செவ்விதியி னுண்டநற் றேசிகசி காமணீ
செங்கீரை யாடியருளே-
திவ்யகல் யாணகுண பூஷணவ லங்கார
செங்கீரை யாடியருளே. (4)

வேறு.

தானுவி டத்தே சோரனெ ழுந்தாங் கஞ்சோதித்—
தானுவி டத்தே சீவன மைந்தா னென்றோர்ந்தே,
பூணினி டத்தா ரோபம கன்றுற் பொன்னேயாம்—
போலறி வுற்று லோர்சிவ நீயே யென்றேனே,
காணுத லுற்றே வானவ ருஞ்சூ ழெம்மானே—
காதும தத்தா ரோர்வினி ணங்கா மெய்ஞ்ஞானச்,
சேணுற வுற்றே யார்பவ செங்கோ செங்கீரை—
தேசிக நற்சூ டாமணி செங்கோ செங்கீரை. (5)

வேறு.

இளவா ணகைவார் தனநீ ளறலோ
தியர்மே னசை விட்டே—யிகமே பரமே வருசீ ரெகினங்
காலோ தான மென்றே,
யுளமூ டெழுமா சைகளற் றிகல்சே
ரொருசே வியமுன்னு—
முளமா சகலா மதமா றினுமே
யுளமா நம தற்றே,
யுளதே யிலதே யுருவே யருவே
யொளியே வெளி யேயென்
—றேதும் மவையா யலவா முணர்வே
யொருதா மெனவுய்த்தே,
தெளிவே மிகுவா ரிதயா லயனே
செங்கோ செங்கீரை—
திருவா ரருணு சலநா யகமே
செங்கோ செங் கீரை. (6)

தனமுந் தனுவும் மனமுங் குருவின் சரணந்தனில்வைத்தே-
சரணம் புரியு மதுவே மறைசொற் ருனம் பணியற்றே,
சினமுங் கனமுஞ் சுகமுந் துயருஞ் செறியும் பொழுதெல்
[லாஞ்—
சிவனைந் தொழிலா மெனவுன் னுதலே செயுநற் றவநாளு,
நனவுங் கனவு மயர்வுங் கெடினு நடமற் ருேர்படியாய்—
நணுகுங் கரிநா னெனுமுட்டிடமே ஞானம் மெனவோதித்,
தினமுந் நினைவா ருறவாய் வருவோய் செங்கோ செங்கீரை-
திருவா ரருணு சலநாய கமே செங்கோ செங்கீரை. (7)

சுர நதி யதனைக் கானல்பு னற்கொடு துங்கஞ் செயுமாறுஞ்-
சுடர்விடு பரிதிக் கிருளற வோவிய சுடரெதி ரிடுமாறுஞ்,
சருவரி யிரியக் கார்நிற முகிலைச் சமர்பொர விடுமாறுந்-
தவமுதல் வழிகொண் டெனதுரு வுணரத் தளர்வுறு மமை
[யத்தே,
பருவர லொழியப் பரசுக நிலைசெம் பவளத் திருவாயாற்-
பழமொழி யதுகொண் டொருநொடி யதனிற் பகல்விட
[வருள்செய்தே,
திருமறை முடியின் வளர்தரு குருபர செங்கோ செங்கீரை,
சீரரு ணுசல ஞானவ ரோதய செங்கோ செங்கீரை. (8)

அடியவ ராரிய னருள்வழி யெதிர்பார்த் தமர்தலு மருள்
[பொங்கி-
யவனுரை மொழியுள் ளாமவை யேற்றங் கமைதலும்
[விதியென்றே,
குடவளை சுடர்வான் றுளிவிழு காறுங் குவிவா யங்காந்துங்-
கொழுவிய மீனங் கவர்வான் வெள்ளிய குருகுக ளசை
[வற்று
மடலவிழ் கமலப் பொய்கையு மோடையு மன்னியு ணர்த்
[தலுறு-
மகிமைக ணிறைதேன் கழனியெ னுஞ்சீர் மாநக ருக்கரசே,
செடியருள் வடிவா ளேந்துபு யாசல செங்கோ செங்கீரை—
சீரரு ணுசல ஞானவ ரோதய செங்கோ செங்கீரை. (9)

ஒருமனை யுற்றவ ருதவுவ துய்த்திடி னென்றுறு மய
[லென்றே,
யூர்கடொ றும்பலி கொண்டவ னுண்டுறு மொண்டுற
[வரைமான,
மருவுமி தழ்க்குமு தங்கமு நீரொடு வசனமு தற்கெழுமு,
மலர்தொறும் விரைமக ரந்தம ருந்துற வண்டுகள் புக்கு
[ழவே,
பெருகுந றுந்தே னூறென வோடிப் பேரரு ளிற்பாயப்,
பேரின் பெனவிளை வளர்தரு கழனிப் பேரணி நகர்
[வாழ்வோ,
யருமறை யுச்சியி லாடுப தாம்புய ஆடுக செங்கீரை.
யாரிய னுயெனை யாளுடை நாயக ஆடுக செங்கீரை. (10)

3. தாலப் பருவம்

மந்தா நிலப்பைங் குழவிதவழ்
மலயக் குருமா தவமுனிவன்,
மறியுந் தரங்கக் கடல்குடித்து
மருந்தைப்பொருவுந் தமிழ்க்கடலைத்
தந்தாங் கெனது வினைக்கடலுந்
தாகமோகப் பெருங்கடலுந்
தணவாப் பிறவிக் கருங்கடலுந்
தண்ணு ரருட்கண் விருந்தாக்கிச்,
சிந்தா குலத்தைத் தவிர்க்குமின்பத்
தெள்ளா ரமுதக் கடல்விரித்துத்
தீராக் கவலை தீர்க்கவருஞ்
சிந்தா மணியே விரைகமழுஞ்,
சந்தார் பொழிற்றென் கழனிநகர்த்
தலைவா தாலோ தாலேலோ
தவத்தோ ரிதயப் பூந்தவிசிற்
றனிநா யகமே தாலேலோ (1)

மாயத் திருக்கி லதிஷ்டான
வடிவச் சாயை களைப்பொருளா
மதித்தே யுழன்று பினரருளான்
மதிக்குள் விரவிச் சுகிப்பவர்போற்,
றாயத் திரடுண் டொருஞ்சாயை
தோன்ற வதிலொன் றினையிவணந்
தோகை யன்னு ளேகொல்பணைத்
துணைத்தோண் ஞெமுங்கப் புல்லுவமென்,
றேயத் தழீஇப் பயன்காணு
திருப்ப நகைத்துக் கரங்கொட்டி
யிளவா ணகைவந் தாடவர்மார்
பிறுகப்புணர்ந்து விளையாடுஞ்,
சாயப் பளிக்கு மணிமாடக்
கழனி நகரோய் தாலேலோ,
தவத்தோ ரிதயப் பூந்தவிசிற்
றனிநாயகமே தாலேலோ. (2)

வடிவே னயனங் கொடுவுயிரை
வாங்கி நிரயங் குடியேற்று
மகளிர் திறங்க ளுணர்ந்துமவர்
வழிச்சென் மாக்கள் போலாது,
கடிவா ரீசத் துகளருந்திக்
கண்ணீர்கொடுவா யலம்பிவருங்
காலைப் படைஞெண் டெதிர்சென்று
காணு விடினுங் கதைநின்றன்,
னடியார் போலுந் துறவுற்றே
யம்பொற் குறுமுட் டாளலவ
னமருஞ் செந்நெற் றரளம்விளை
யணியார் கழனி நகர்க்கரசே,
தடமாவனது வுளம்பூத்த
சரணும் புயனே தாலேலோ.
தவத்தோரிதயப் பூந்தவிசிற்
றனிநா யகமே தாலேலோ. (3)

சுருதி யூக மனுபவத்தாற்
றுகளற் றெருநஞ் சுயவடி வஞ்—
சுடர்விட் டெறிக்குஞ் சிவமென்றே
தோன்று மள வுஞ் சிறுவருக்கு,
வரையும் யோகர் போற்றும்பி
மது வுண் டயருந் தென்புடைசூழ்—
மயறீ ரிசைகண் முரல்வ னமார்
மாடந் தோறு மடியவரைக்,
கருதி யாகஞ் செயப் புனைந்த
கவினு ரன்ன கொடித்துகில்கள்—
காலிற் புடைக் கக் கற்பகப்பூங்
காவிற் பிலிற்று மதுவெள்ளந்,
தரையுற் றெருதே னுறெனப்பாய்
தருமா நகரோய் தாலோலோ
தவத்தோ ரிதயப் பூந்தவிசிற்
றனிநா யகமே தாலேலோ. 4

தங்கண் மனக்கற் பனை யுலகைத்
தாமே யெனக்கண் டொழியாது—
தவம்பூண் டுழலு மவர்களைநின்
றமர்க ளேக்கி நகைப்பதுபோற்,
பொங்கி யுமிழும் மதக்கை மலை
புகறன் னிழற்கண் டெழிற்படிகப்—
பொருப்பிற் பாயுந் தொறுமுறிந்து
பொருகோட் டுதிர்நித் திலங்கொ ணர்ந்து,
தங்க இழையிற் கோத்தணியுந்
தாம மணிமா ளிகைப்பந்தி—
தயங்குங் குருக்கேத் திரதெய்வத்
தலமாங் கழனித் திருப்பதியிற்'
றங்கி யொளிருந் திருவருண
சலதே சிகனே தாலேலோ—
தவத்தோ ரிதயப் பூந்தவிசிற்
றனிநா யகமே தாலேலோ, (5)

வேறு.

கனவன நினைவிற் பலவித வுலகங்
காணுறு மந்நினை வுங்
கனகத் துறுகரு நிறமென வுயுர்சிற்
ககனத்துறுமதனுற்,
கனகமு மதியும் பணியென வுலகங்
காணுறு நாமென்கே—
கண்டுசு கப்பல னுண்ணும்வி கங்கக்
கவினெறியினர்போலப்,
பனிமலை மயிலியல் கொஞ்சுறு பஞ்சவ
னக்கடவுட் கிளிகள்—
படர்தரு வான்வழி வந்துமி சைந்திடு
பற்பல்க னித்தருசூழ்,
தனிகழ னுபுரி துறவர்சி காமணி
தாலோ—தாலேலோ—
தமர்களு ளத்தெழு திமிரதி வாகர
தாலோ தாலேலோ. (6)

அருமறை மொழியும வாந்திர மொழிகளை
ஊத்துமெ டுத்தெரியா—
வனுபவ முயர்மக வாக்கிய வழிபெறு
மாரியர் தஞ்சமெனு,
வருபவ ருக்கருண் முறையென வேழமு
மாந்திர தம்பின்னர்-
வருசிறு களிறுக ளுண்பா ளிலையை
மறித்துமு றித்தெறியா,
விரிதர வேழமொ டிக்குந்தொறுமெ
ழிற்பணி லத்திரள்க—
ளெவ்வுழி யும்பர வுற்றுடு மண்டல
மிதுகொலெ னும்படிசூழ்,

தருகலனுபுரி துறவர்சி காமணி
தாலோ தாலேலோ,
தன்மய நின்மல சின்மய குருபர
தாலோ தாலேலோ. (7)

தம்பய னயலவ ருண்பய னீவிச்
சாந்தகு ணத்தவர்பாற்-
றர்க்கிகள் புக்குவுழக்கலின் மேதிக
டண்புன லோடை புகச்,
செம்பர நல்வடி வாகவு யிர்த்திர
ளைச்செய ருட்கணரின் —
றிரள்படு சினையை விழித்துறு சேலுகள்
சிறுகன் றெனமுட்டக்,
கும்பமெ னும்படி மடிசொரி வெள்ளங்
கொண்டல்வ ணன்றுயிலுங்—
குரைகட லெனவொளிர் கழனிப் பதியிற்
கோதறு சிவஞானச்,
சம்புட மெனவரு துறவர்சி காமணி
தாலோ தாலேலோ-
தானவ னுகிய மோனசு கோதய
தாலோ தாலேலோ. (8)

இருவினை வாழைக் காடுமு றித்தெறி யிபமே தாலேலோ—
வீறில வித்தை வேழமு ரித்தரு ளேறே தாலேலோ,
பொருவரு மாயைக் கோளரி யடுசிம் புள்ளே தாலேலோ—
பொங்கிய தாபக் கனலற வருள்பொழி புயலே தாலேலோ,
கருவெனு நஞ்சமொ ழித்துறு மமுதக் கடலே தாலேலோ—
கலியதுதீரப் படிமிசை வந்தருள் கண்ணே தாலேலோ,
பரசுக முதவுங் கற்பக மெனவரு பண்பா தாலேலோ—
படிறனை யாளுங் கருணை லயகுரு பரனே தாலேலோ. (9)

வேறு.

மோனமு ணர்த்துங் கையாய் தாலோ தாலேலோ—
முத்திய ளிக்குங் காலாய் தாலோ தாலேலோ,

ஞானமு ரைக்கும் வாயாய் தாலோ தாலேலோ—
நன்கருள் பொங்கும் விழியாய் தாலோ தாலேலோ.
வானமு டுக்குங் கலையாய் தாலோ தாலேலோ—
வண்பொடி பூத்தொளிர் மெய்யாய் தாலோ தாலேலோ,
தேனிலி னிக்குமொ ழியாய் தாலோ தாலேலோ—
சீரரு ணாசல தேசிக தாலோ தாலேலோ. (10)

4. சப்பாணிப் பருவம்

மணித்திரள்கொ ழிக்குந்தி ரைக்கடற் றூசணியு
மானிலத்தையல் பூத்த
வான்பொருள்க டோறுமுறு நாமருபங்கடமை
மாயையென வேய கற்றுக்,
கணப்பரிய கச்சிதா னந்தசொரூ பத்தினைக்
கரதலா மகல மாகக் கண்
டனுப வித்தவுப சாந்தநடை யோர்கணின்
காற்கமல முறுவ தேய்ப்பப்,
பணித்தவண் புனலைப்பி றித்தமுத முண்டெழிற்
பைஞ்சிறைய வோதி மங்கள்
பங்கயக்கோயிலுறை விழவருக் கழனியம்
பதியிலெம் பிறவி நோயைத்,
தணிக்க வரு ஞானபண் டிதசிகா ரத்னமே
சப்பாணி கொட்டியருளே
தனையறியும் வழியையொரு மொழியிலருள் பர குரவ
சப்பாணிகொட்டி யருளே. (1)

காயவன் மீகமுறு முள்ளமெனு மைந்தலைக்
கட்செவியடங்கு மாற்றங்
கருணையின் முழங்கிச்சி தாகாய வெளியெலாங்
கம்பிப்ப டர்ந்து மின்னி,

நேயமழை பொழியுமருண் முகிலேக்க முற்றடியர்
நித்தமொரு நித்த மிடல்போ
னெடுவானெ ழுந்தொழுகு திங்கண்மும் மாரிபொழி
நீனிறக் கொண்டல் கண்டு,
சாயற்க லாபமயி லாடுபூஞ்சோலைசெறி
தவைதக் கன்னி நாடென்.
றரைமகண் முகத்தணி நுகற்றிலக மென்னவொளிர்
தண்கழனி யம்ப தியினிற்,
ருயெனவெ ழுந்தெனையு மாண்டகரு ணாநிதி
சப்பாணி கொட்டியருளே
தனையறியும் வழியையொரு மொழியிலருள் பரகுரவ
சப்பாணி கொட்டி. யருளே. (2)

பந்தமுறு நெஞ்செனவி ருண்டவணர் வார்குழற்
பாவையர்க டனையர் செல்வம்—
பற்றுகைவி டுத்துவாய் மலராது சென்றருட்
பார்வையுடை யான்றி ருத்தாட்,
கந்தமக ரந்தவர விந்தவின் னீழற்க
லந்தவ னருட் சீர்த்தியைக்
கனிவாயி னிசைபாடு நல்லடியர் போற்கருங்
காகமுட் பஞ்சரத்தின்,
முந்துறவி ருந்திசை திருந்துகுர லொழியாது
மூடிப்ப றந்தோடியே-
முதிருமதி மதுரப்ப ழச்சோலை வந்தெய்தி
முகினிறக் கோகி லங்கள்,
சந்தைவிசை பாடுதென் கழனிவா யற்கிறைவ
சப்பாணி கொட்டி யருளே-
தனையறியும் வழியையொரு மொழியிலருள் பரகுரவ
சப்பாணி கொட்டியருளே. (3)

அண்டமுக டளவுகடை வெள்ளமும னுப்புரைய
வார்த்தெழுது யர்க்க டலையோ—
ரரைநொடியி னிற்சுவறி டக்கடைக்கண் வைத்தகண்
டசின்மய ரூபமாய்ப்
பண்டையினி ருக்கவருள் குரவனரு ளினையுனிப்
பார்த்துளநி னைத்திடுதொறும்-
பலபலென வடியர்விழி சிந்துபுன லெனமடற்
பங்கயம லர்ந்துகுக்கும்,
வெண்டரள நற்றிரள ரவ்கொலுவி ருக்குமொரு
வெள்ளியங் குன்ற முறழ-
மேவியொளி ரங்கழனி வாயன்மணி முத்தமே
விரைநறவு கொப்பு ளிக்குந்
தண்டமிழி லங்கலணி மார்பவதி ரூபனே
சப்பாணி கொட்டி யருளே—
தனையறியும் வழியையொரு மொழியிலருள் பரகுரவ
சப்பாணி கொட்டியருளே. (4)

செஞ்சொலொன் றென்றெழுக லொன்றுநர்கள் வெள்கிச்சி
ரங்கவிழ்வு றத்தளிர்க்கைச்—
சேயிழைய ரர்க்குமுழ வத்தொடுந டிக்குந்திறற்
குடுமி மாட நிரைசூழ்,
மஞ்சுலவு துஞ்சிகடொ றும்பரசி வங்கருணை
வள்ளலுரு வங்கொடிங்ஙன்—
வந்துதர நோக்கரவி ருந்தருளி ருந்திருவை
வாரி மழை யிற்சொரிதலின்,
சஞ்சலம் வம்பிறவி தீர்தரவி ரும்புநர்க
டாழாது வம்மினென்னச்-
கைகைசெயு மாறென மணிக்கொடிக ளாடுபூந்
தண்கழனி வாயலரசே,
தஞ்சமென வந்தவரை யஞ்சல்செய் மலர்க்கைகொடு
சப்பாணி கொட்டியருளே
தத்வமசி சத்ய மெனு முத்திரை கொளத்தவிறை
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (5)

ஆற்றுறுதவப்பலன செய்தலெஞ் ஞான்றுகொ
லெனையமற முன்ன ருண்ண
லானமணி நீர்தலை சுமந்துதருதெங்கின
தருங்கனிது டுந்து டுமெனுங்
கூற்றுறவி ழுந்தொரு மறிஞரடு சீற்றமுட்
கொண்டுவிடு மாறகன்று
கூடுறுதெணீரொடு விரிஞ்சனெடுமாறிருக் கோலமவை
கொள்ளு நரெலாம்
வீற்றுறுச ரோருகமு மங்கைகொள் வளைப்படையு
மேவிநிறை வாவிசூழ
மேதினிமகட்கொருசு மங்கல மெனத்திகழ்
வியன்கழனி வாயலரசே,
சாற்றரிய பத்தர் முடி வைத்துறும லர்க்கைகொடு
சப்பாணி கொட்டியருளே
தத்வமசி சத்யமெனு முத்திரைகொ ளத்தவிறை
சப்பாணி கொட்டியருளே. (6)

பழமறைசொல் வாக்கியக் கிகலுநர்க டலையெனப்
பார்க்குளாசினி கனிந்து
படீரெனவெ டித்தவொள்வா யெழுமனந்தன்ப
ணுமுடிமணிக்கி ரணமோர்,
சுழுமுனைமுழங்கியெழு மூலவன் றண்கலைச்
சோமவட் டத்தை முட்டுந்
தோற்றக டுப்பமதி மண்டலம துற்றுமிளிர்
தூய்கழனி வாயன்மேவிக்
குழலிசையி கந்தமொழி மங்கையர்கள் கற்பைக்கு
லைத்தருள் வீசன் முன்னாட்
-கொண்டதுபோ லன்றிமணியார்கலியு டுத்தபூங்
கோதையின் முகா ரவிந்தத்,
தழைதரந லுண்பலிகொ ளங்கமல மென்கைகொடு
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தத்வமசி சத்யமெனுமுத்திரைகொளத்தவிறை
சப்பாணி கொட்டியருளே (7)

சத்திய நற்சிவ தத்துவ மெய்ப்பொரு
டங்குமூ ருப்பெயர்கள்
சர்ப்பமி ரச்சுவி டத் தினு தித்தத
ரத்தினு தித்தவெனச்,
சித்தமு றத்தெளி வுற்றல கைப்பெரு
தேரெழு நீரெனமுற்
செப்புல கத்திகழ் விற்பிர விர்த்திகள்
சொப்பனமொப்பதெனச்,
சத்தமொ டுத்திக ளொத்துவி ளங்கிய
தன்னனு பூதியினிற்
ருனறி வுற்றரு ளின்பசு கக்கட
றன்னிறி ஊத்தாடிக்;
குத்திர மற்றவு ளத்தெழு பேரொளி
கொட்டுக சப்பாணி
குப்புக ணாற்கழ னிப்பதி தேசிக
கொட்டுக சப்பாணி. (8)

திரவச யித்திய மதுரநெ டுந்திரை
திரணுரை பற்புதமார்
திவலைக டொறுமுறு தலினவை சுவைமிகு
தெண்மணி நீரெனலின்
வரமலி சத்துதி தச்சுக மெய்ப்பொருள்
வயினுமி லங்கலினன்
மருவுச ராசர முழுவது மொருதம்
வடிவமெ னக்காணு,
மரியத வத்தின ருளமுறு மனுபவ
மறைதொறு மறைதோறு
மகமகிழ் வொடுகுறு நகைகொடு வழகிஃ
தழகென மெச்சுதலின்
குரவம லர்க்கர வனசமு கிழ்த்திரை
கொட்டுக சப்பாணி
—குலவரு ஞசல குரவர்சி காமணி
கொட்டுக சப்பாணி. (9)

வேறு

அரியய னமரர்க டொழுபவ கொட்டுக சப்பாணி—
யருமறை மலைமுடி வெழுமொளி கொட்டுக சப்பாணி,
நிரை நிரை கருவிகள் வரைபவ கொட்டுக சப்பாணி—
நினைவயர் விடைவரு மருளிறை கொட்டுக சப்பாணி—
விரியுல கெழுநிறை பரசுக கொட்டுக சப்பாணி—
விமலம துதவுறு குருமணி கொட்டுக சப்பாணி—
தருமலி கழனி னகரிறை கொட்டுக சப்பாணி—
தமர்களு ளெழுமரு டிநகர கொட்டுக சப்பாணி. (10)

5. முத்தப் பருவம்

தவவடிவு பூண்டுலையு மனவான ரத்தினைத்
தம்வசமுறப் புரிந்து
சரியைகிரி யாயோக முந்நீர்க டந்துணர்வு
தானிலங் காபுரத்தி,
லவமருவு மூலவாங் காராமெ னரக்கனை
யதஞ்செய்து சாந்தியென்னு
மஞ்சீதை யைக்கொண்டு மோட்சவை யோத்தியிற்
கபிடேக முடிபுனைந்து.
வுவமையறு சுகபோக முண்ணுமாத் துமராம
ரோவாதி றைஞ்சி வாழ்த்து
முயர்முத்து ராமலிங் கேசனருள் வாய்முத்த
முண்டுண்டு ளந்தேக்கியே.
சிவமணமெ நாளும ணக்குமணி வாய்மலர்ச்
செங்கமல முத்தமருளே
தெய்வவரு ஞசல வருட்குரிசில் வாய்மலர்ச்
செங்கமல முத்தமருளே, (1)

கன்னல்வளை வார்ச்சிலைய னங்கமத வேளொடும்
காலக்கொ டுங்கூற்றமுங்
கண்டஞ்சு ருநிற்ப மாறுபடு நூற்றடங்
காடெறிய வீசுபாசப்,

பின்னல்வலை வீசஞா துருஞான ஞேயப்பெ
ரும்பகையி ளைத்துரப்பப்
பேதவா தனைமிருக வேட்டைகா ணக்குலவு
பீடுடைய பூபதியெனு,
முன்னலரு சீவற்க ளுதிமறை யுறையுறையு
மோனவடி வாள்கொடுத்த
மூலகா ரணராஜ கட்கபர மேசனுறை
முத்திமா நகரமென்னுஞ்,
செந்நெல்விளை வார்கழனி வாயன்மணி முத்தநின்
செங்கமல முத்தமருளே
தெய்வவரு ணசல வருட்குரிசில் வாய்மலர்ச்
செங்கமல முத்தமருளே. (2)

விஞ்ஞான உழவர்க ளகத்தடம் பணையிடை
விசாரணு லத்தினுழுது
மெய்க்குரவ னேவலெரு வம்பெயா வோர்மொழி
விதைத்தன்பு நீர்புகட்டி,
யஞ்ஞான முற்களை களைந்துவிளை யானந்த
மானசிவ போகமதனை
யாசுதவு பதிபந்த மாவினத் தாலழிவு
ருதவண நின்றளிக்குஞ்,
சுஞ்ஞான வடிவசெஞ் சால்யவா டீஸ்வரித்
தோகைநல ணங்கிருக்கும்
சோலைவள நாட்டிடை முளைத்தமுழு மதியமே
சுடர்மழைக் கருணைமுகிலே,
செஞ்ஞான மொழிநறவ மொழுகுமிதழ் வாய்மலர்ச்
செங்கமல முத்தமருளே
தெய்வவரு ணசல வருட்குரிசில் வாய்மலர்ச்
செங்கமல முத்தமருளே. (3)

வேறு

பொழியுங் கருணைக் கரும்புயலும்
போதா னந்தத் தடங்கடலும்
புரண ஞானச் செழுங்கரும்பும்

புகலுஞ் சாந்த குணமதியு,
மழியுங் குரம்பைத் துரந்தபர
மாங்கா ரக்குஞ் சரக்கோடு
மறமாங் கதலிப் பெருங்காடு
மருளா ரடிச்செந் தாமரையும்,
விழையும் படிக்கு விளைந்தநிலா
வெண்ணித் திலங்கட் குயிராகி
விபுதர் களுக்கு மதிப்பரிதாய்
விளங்குஞ் சுதையி னொருமாற்ற,
மொழியுங் குதலைச் செங்கனிவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
மூவர்க் கடவுண் மறைதேடு
முதல்வா முத்தந் தருகவே. (4)

நத்தங் கமஞ்சூலுளைந் துதரு
நளிர்வெண் டரள முதலாக
நவமா மணிக ளெமக்கைய
நல்கே லியாமு மவைவேண்டே,
முத்தங் கொடிய பெத்தமொடு
முதலு நடுவு முடிவீறு
முன்பி னுதிப்பு மரிப்புமிவை
மொழிதற் கரிய பரம்பொருளை,
யுத்தஞ் சுருதி யநுபவத்தா
லொருதா மெனவுய்த் துணர்ந்திடுவா
ரெண்மா தவர்கட் கொருமாற்ற
முதவும் வசைத் திருவாயான்,
முத்தம் விளையுங் கழனிவரு
முத்தா முத்தந் தருகவே
மூவாக் கருணை மழைபொழியு
முகிலே முத்தந் தருகவே. (5)

எதிர்முற் கால மூன்றினிலு
மில்லா திருந்தே யனுருதவு
மின்னுக் கொடிய மாயையினை
யிம்மென் றுரைக்கு முனரகற்றி,
மதுரித் தெழுந்த தனைத்தானே
வழங்குங் கருணை முதல்வள்ளான்
மன்னு மறப்பா வையருளமா
மடலூ டெழுதிப் பார்த்திருக்கு
மதிகச்சிறப்புற் றெருளி ரழகா
வடியேங் கண்கள் களிதூங்க
வறிவா னந்தத் திருவிளையாட்
டயரு மதலாய் மவுனரச,
முதிரப் பழுத்த நின்கனிவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
மும்மைப் பொருட்கு முதன்முளைத்த
முதல்வா முத்தந் தருகவே. (6)

வேறு

அமர ரயனரி முனிவர் கனவினு
மறியவ ரிதெனு மத்தமே
யகில மிசையொரு மனித வடிவுகொ
டறியவ ருடரு மத்தனே
தமது வுளமழ விழுதி னுருகுறு
தமர்க ளலைவரு சிற்சுகோ
ததியி னனுதின முழுக வருள்புரி
தயவு நிறைவுறு வித்தகா,
சமய வழிபடு குழியி னிழிதரு
தமிய னறிவுதி ருத்தியே
தரணி மதிசுடர் வரினு மொருவுவ
தருமை யெனவுள மொய்த்தவோர்.
மும்மல விருடெற வளவி லொளிவிடு
முனிவ பணிமணி முத்தமே
மொழியு மலர்மண முறழ வுலகுறு
முதல்வ பணிமணி முத்தமே (7)

வேறு

அகவிழி புதைதர வெழுமல விருளை
யடர்த்துல கத்திரளா
மளவறு விவிதவல் வினைபுரி யலகை
யகற்றிம றைப்பொருளா,
நகைமடன் முளரிகள் விகசித முறுவண
லர்த்திபொ றித்திரளா
நணுகிய வுடுவின முயிரறி வெனுமதி
நட்டமு றப்புரியா,
சுகசிவ பதமுறு நெறியது தெரியது
லக்கிம கத்துவமார்
சுகுணந லுதயபொ லங்குவ டதனி
லுதித்தவ ருட்சுடரே,
முகமலர் வுறநின தழகிய துவரிதழ்
முத்தம ளித்தருளே
முதுமறை பரவிய கழனியில் வருகிளி
முத்தம ளித்தருளே. (8)

வேறு

மருவி ருக்கு மலர டிக்கண்
மனமி ருக்குந்த வமுளார்
மருவி நிற்குமு யிர்க்கு டிக்கு
மருளி ருக்கும் வன்கணாய்,
முருக ருக்குங் குவளை நற்செந்
தொடைக லக்குந் திண்புயா
முதும றைக்குட் பொருடெ ரிக்குங்
கரம லர்க்கு முதல்வனே,
திருக றுத்திங் கெமைய ளிக்கு
மொருசொல் கற்குஞ் சிறுகிளாய்
திருவி ருக்கு நகர்க ளுக்குத்
திலக மொத்திங் கிலகுமோர்,

தருவி ருக்குங் கழனி முத்தன்
றருக முத்தந் தருகவே
சதும றைக்க ணொளிர்ப தத்தன்
றருக முத்தந் தருகவே. (9)

வேறு

கருணை யங்கட லெனவி ளங்கிய
கடவு டந்தருண் முத்தமே
கழனியம்பதி தனில்வி ளைந்தருள்
கன்ன றந்தருண் முத்தமே,
யருணை யங்கிரி யெனவி ளங்கிய
வமல தந்தருண் முத்தமே
யகம றும்படி விரகு தந்தரு
ளண்ண றந்தருண் முத்தமே,
யிருணை யும்பரி செமைவ ழங்கிய
விறைவ தந்தருண் முத்தமே
யெழுப ரஞ்சுடர் நிறைவு றும்படி
யினிது தந்தருண் முத்தமே,
சரண முண்டக முடிபொ றித்திட
வலவ தந்தருண் முத்தமே
தமர்க ணெஞ்சிடை குடிபு குந்திடு
தலைவ தந்தருண் முத்தமே. (10)

6. வருகைப் பருவம்

திங்கண்முக மண்டலங் குறுவியர்வ ரும்புறச்
சிறுநகைநி லாவெறிப்பத்
தென்முகமி ருந்தரும் பொன்புரிகி டந்த நெடு
செஞ்சடா டவிவிரித்துச்,
சங்கரிக் கிளையசிவ சங்கரி யெனும்பொலன்
றண்கொடியுண் மகிழ்வு பூப்பச்
சபையி னொரு பரமரக சியமடியர் காண்புறத்
தனிநடன மிடுகட வுளே,

மங்கருணை பொங்குமிரு கண்களிது ளும்பவறி
வானந்த நற்பவனிகு
ழண்டமுக டுங்கிழிய தொண்டர்சிவ சிவனென்ன
வாதிபுலி யூரில்வருவோய்,
கங்கைமுத னதிபரவு மதுநதிவி ளங்குமொரு
கழனிநக ரிறைவருகவே
கருதளவி லரியசிவ பதமுதவு மொருபெயர்க்
கடவுணொடு மலைவருகவே. (1)

பாசடைந றுந்துழாய்த் தாமமணி மார்பனும்
பதுமபீடத் திறைவனும்
பணையுறணெ டுங்கைவெண் குஞ்சரப்பிடரில்வரு
பாகசா தனனுமற்றும்,
தேசுடைய நெஞ்சத்த போதநர்க ளும்முனது
செஞ்சீற டித்தொழும்பு
செய்ததினு திர்ந்தநுண் டுகள்கொடு நினைத்தவர்
சித்திவினை யாடிநிற்ப,
மாசடைய வென்றவடி யாருளம கிழ்ந்துதவு
வண்மைதரு முண்பலிக்கே
வாயூறி யங்கைமல ரேந்திமணி நீர்நிலவ
ரைப்பிடையு லாவந்தவா,
காசுடைய வெமதுமுத் தாபவழ லிரியவரு
கருணையங் கடல்வருகவே
கருதளவி லரியசிவ பதமுதவு மொருபெயர்க்
கடவுணொடு மலைவருகவே (2)

சதுமறைபு ராணமிதி காசமுட னாகமஞ்
சாற்றுநெறி யிற்றிறம்புந்—
தண்ணியர்க ளென்னினு முள்ளன்பி லாத வர்க
டாமெனினு மோன ஞானப்,
பதமுறவி ரும்புரு நெஞ்சினர்க ளென்னினும்
பகைமைவழி யாலாயினும்—
பன்னுமொரு காறனையு னப்பெறுவ ரேலவர்
படுந்துயர மெய்து ழியெலாம்,

புதுமணிகு யின்றமுடி வேந்தர்க ளவைக்களம்
புக்குடையி ழந்தமானப்—
புருஷர்கர மென விரைவி லங்கங்கு வந்தருள்
புரிந்துசுக முதவும் வள்ளால்,
கதிர்பெரு ந சிவபோகம் விளையுமடி யாருளக்
கழனிநக ரிறைவருகவே—
கருதளவி லரியசிவ பதமுதவு மொரு பெயர்க்
கடவுணெடு மலேவருகவே. (3)

வேறு

முத்தே வருக சிவானந்த
முதலே வருக பெருங் கருணை
முகிலே வருக முப்பொருட்கு
முன்னேன் வருக மறைமூலங்,
கொத்தே வருக வசையில் குணக்
குன்றே வருக தெள்ளமுதக்—
குழம்பே வருக வருடருமெங்
கோமான் வருக முத்திவிளே,
வித்தே வருக சிவஞான
விளக்கே வருக சுரர் பரவும்—
விமலா வருக வணவருக்கு
விபுவே வருக வரியபர,
வத்தே வருக கழனிநகர்
வாழ்வே வருக வருகவே
மறைக டுதிக்கு மெமதிருகண்
மணியே வருக வருகவே. (4)

கறங்கிற் சுழற்றும் பவக்கடலேக்
கடத்த வருக புலக் காட்டைக்
களேய வருக மனப்பகையைக்
கடிய வருக துகள்வழியிற்,
புறம்புற் றுலவும் பசுபோதம்
போக்க வருக சிவஞான

போத மணிச்செஞ் சுடர்த்தீபம்
பொருத்த வருக பரம்பொருளைக்,
குறுமுட் கமலக் கரமணியிற்
கூற வருக பரசிவர்—
கூறற் றிருக்கு மவுன நிலை
கொடுக்க வருக கொடுங்கூற்றின்,
மறம்பிற் படுக்குக் கழனிநகர்
வாழ்வே வருக வருகவே—
மறைக டுதிக்கு மெமதிருகண்
மணியே வருக வருகவே. (5)

முடலை யுடலம் யாமென்ன
முயங்கு கில்ல முத்திதரு—
முனிவர் குழாத்தை விடுத்தொன்று
முயலு கில்ல நிலைப்பரிய,
நடலை யுலக மெய்யென்ன
நாடு கில்ல மளப்பரிய—
ஞான னந்த சிவரூப
நாமன் றென்ன நவிலுகிலம்,
படலைத் துளபத் தொடையணியும்
பதுமக் கண்ணன் முதற்கட வுட்—
பணிய கில்ல மிசைமுரலும்
பசும்பொற் சிறைய மது கரஞ்சூழ்,
மடலை வனசத் தடங்கழனி
வாழ்வே வருக வருகவே—
வளருங் கருணைக் கடலமுத
மதியே வருக வருகவே. (6)

ஆக்கை யினையா னெனல்விடுத
லணிந்த நின்மா லியங்கழித்த—
லகிலங் கானற் புனலெனவே
யறித லதுவிங் கபிடேக,
நோக்க முதலிந் தியமலரா
நுவலு மகிழ்வே கமழ் சாந்த—

நுடங்கும் பிராண னறுந்தூப
நொய்மை மதியே சுடர்த்தீபந்,
தாக்கு முயிர்நை வேதனமாந்
தானு யிருத்த னமஸ்காரம்—
தமியே மிதய மணிக்கோயி
றனிலிவ் வாரா தனைகொள்வான்,
வாக்கு மனமுங் கடந்தசிந்தா
மணியே வருக வருகவே—
வளருங் கருணைக் கடலமுத
மதியே வருக வருகவே. (7)

வேறு

வருக வெங்கட மாவியே வருக வெங்குல தீபமே—
வருக தண்ணருண் மாரியே வருக சிற்சுக வாரியே,
வருக கண்ணுக ரமுதமே வருக கேடறு செல்வமே—
வருக கற்பக தாருவே வருக சற்குண மேருவே,
வருக பாசவி நாசனே வருக ஞானவி நோதனே—
வருக தேசிக ரத்னமே வருக வெண்மணி முத்தமே,
வருக தென்கழ னுபுரி வைகு தெய்வசி காமணி—
வருக சீரரு ணசல வள்ள லெங்குரு ராயனே. (8)

வேறு.

அகில மலகையிவ ரிரத மெனவுணர்
வறையு மொருகுரிசில் வருகவே—
யறியு முயிர்கள்புரி யரவ மெனவுணர
வருளு மொருகடவுள் வருகவே,
ககன வனசமென வரனை யறியுமொழி
கழறு மொருகுரவன் வருகவே-
கருது நிரதிசய சுகந லுதவிதரு
கமல சரணமுனி வருகவே,
யகமு மிதமு மெழு துவித மயலுமற
வருளும் விழியினவன் வருகவே—

யடிய ரிதயமல ரதனி னடனமிடு
வமல சுகசொரூபன் வருகவே,
ககன சுரர்கள்வர முனிவர் பரவுமொரு
கழனி நகரிறைவன் வருகவே—
கருணை முகிலுலவு மருணை யென நிலவு
கனக கிரிவருக வருகவே. (9)

வேறு.

அனக னசல னமல னதுல
னமிர்த சொருபன் வருகவே—
யகில புவன முழுது நொடியி
லயிலும் விழியன் வருகவே;
கனக மகர குழையொ டடியர்
கவிகொள் செவியன் வருகவே-
கருது மெமது முடியின் மகுட
கமல சரணன் வருகவே:
பனக சயனன் முதல வமரர்
பரவ வரியன் வருகவே-
பகலு மிரவு முருகு நயனர்
பணிய வெளியன் வருகவே,
மனது ளுதய சுகந லமுத
மதியம் வருக வருகவே-
மறைகள் பரவு கழனி நகரன்
வருக வருக வருகவே. (10)

7. அம்புலிப் பருவம்

செங்குமுத மலர வருவா யிவனு
மன்பர்வாய்ச் செங்குமுத மலர வருவான்—
றென்கமல முகிழ வருவா யிவனு
மடியர் கைத் தென்கமல முகிழ வருவான்,
கங்குலிரு ளகல வருவா யிவனுமெம
தகக் கங்குன்மல மகல வருவான்—

சரையில்கடல் பொங்க வருவா யிவனு
மன் பெனுங் கரையில்கடல் பொங்க வருவா,
னங்கமுறு தாபந் தணிப்பை யிவன்
முத்தாப வழலைத் தணித்து விடுவா-
னமிர்துருவ முடையைநீ யிவனு மறிவானந்த
வமிர்துருவ முடைய னதனு,
லங்கலைக ளுடையை யெண்ணெண் கலைக்கதிப
னுட னம் புலீ யாடவாவே-
யருணகிரி யெனநிலவு கருணைவிரி கடலுட
னம்புலீ யாடவாவே. (1)

புனலிடைப் பதிபலித மாயிடுவை யிவனுநற்
புந்தியிற் பதிபலிக்கும்-
புவிநிழல் பொருந்திடுவை நீயிவனு மெதிரிடும்
பொருணிழலி னைப்பொருந்துங்,
கனமசைத றன்னிடைக் காட்டிடுவை யிவனுமுக்
கரணசல நங் காட்டுறும்-
கருதுதுகள் விழியினுக் கிருமையா குவை மயற்
கண்ணினர்க் கிவனி ருமையாம்,
வனிதையர்க ளறு வருள மசிழவரு வாய்பொறிகண்
மனதுமிவன் மகிழ வருவான்-
மருவுகுளிர் சாந்தமுளை நீயிவனு மறைமுடியின்
மருவுமுப சாந்தமுடைய,
னனையவத னுனிகர்தி யெமது குரு ராயனுட
னம்புலீ யாடவாவே-
யருணைகிரி யெனநிலவு கருணைவிரி கடலுட
னம்புலீ யாடவாவே. (2)

ஒருகதிரு திக்கினெளி மட்குவா யிவனிரவி
யொருகோடி வரினு மட்கா-
னுள்ளிருள கற்றவறி யாயந்த விருளையிவ
னேரிமைப் பினிலகற்று,
மொருதிசையி லுதயமுற் றிடுவையிவ னடியவர்க
ளுள்னுழியெ லாமுதிப்ப—

ஞெரு தினம திற்புரணை நீயிவனெ நாளினு
மோதுபரி புரணனுவ,
னுருவது வளர்ந்துதேய்ந் திடுவையிவ னெக்காலு
மோர் படித் தெனவிருப்ப—
னுனை நாடு மவர்கண்மன் மதவிகா ரப்படுவ
ரொழிவரிவ னைக்கண்டபே,
ரரியவொரு கடவுள்யா மெனுமகம் விடுத்திவனே
டம்புலீ யாடவாவே-
யருணைகிரி யெனநிலவு கருணைவிரி கடலுட
னம்புலீ யாடவாவே. (3)

கமலனுத வுஞ்சனன மெய்துவைய் நாதியென்
கையால வற்புடைப்பன்-
கவிகையென வங்கசன் கைப் படுவை யவனைசிற்
கண்ணலெ ரித்துவிடுவன்,
சமனுதவு மரணமெய் திடுவையிவ னித்தியத்
தாளல வற்குதிப்பன்-
சஞ்சலம துற்றிடுவை நீயிவன சஞ்சலத்
தன்மையுள னுயிருப்பன்,
விமலவிழி யொன்ருல்வி ளங்கிடுவை நீயிவன்
விளங்குஞ்சு யம்ப்ரகாசன்—
மேவுவைக ளங்கநீ கனவிலு மிவன்பெயர்
விளம்புவர்க ளங்கமறியா,
ரமலன்'வ னினையொருபொ ருட்டாய ழைத்தலா
லம்புலீ யாடவாவே
யருணைகிரி யெனநிலவு கருணைவிரி கடலுட
னம்புலீ யாடவாவே. (4)

இரவுபக லில்லாத பரவெளியு லாவலா
மின்பசா கரமூழ்கலா—
மெந்நாளு மழிவிலமிர் துருவாயி ருக்கலா
மெழில்சுயஞ் சோதியுறலா,
மரிகரப் பிரமாதி வாழ்வுகடு ரும்பென்ன
வானந்தநா டாளலா—

மகமொடுபு றத்துறுக ளங்கமற வென்றுளத்
தாறுமுப சாந்தமுறலாம்,
சரவசர வுயிர்களுட் பூரணம தானசிவ
சந்திரன் ருனுகலாந்—
தானவர்கள் வானவர்கள் மானவர்கள் யாவருந்
தாள்பணிய விறுமாக்கலா,
மறுமறையி னுட்பொருள் வழங்குமுதல் வள்ளலுட
னம்புலீ யாடவாவே—
யருணகிரி யெனநிலவு கருணைவிரி கடலுட
னம்புலீ யாடவாவே. (3)

வேறு.

புலவர்கள் புகழ்தரு நீடொளி வீசிய
புரணக் கலைதரவோ—
புகல்குரு மனைமுலை தழுவக் குழைவுறு
போதப் பகைதெறவோ,
சலமுறு பவசல திக்கரை காணச்
சரணப் புணைதரவோ—
தவமுனி வரர்முதல் யாவரு மறிவரு
தற்பத நிலைதரவோ,
யிலைமறை காயென வுறுமிவ னுரரு
ளிஃதென யாமறியே—
மிருவினை மாயைவ லாணவ மலமில
ரியாவரு மெதிர்நிற்ப,
மலமுறு முனையிவன் வாவாவென் றனன்வா
வம்புலி வாவே—
மணியரு ணுசல குருபர னருகே
வாவம் புலிவாவே. (6)

உனையொரு கால்கொடு குழையவ ரைத்திடு
மொருவீ ரனைநல்கு—
மொருமுத லவனிவ னடிமல ரதிலொழு
குறுசிறு துகள்கொண்டு,

தனை நிக ருலகச ராசர முழுதுஞ்
சம்மா ரம்புரிதல்—
சதுமறை நவிலுதல் குருமுக மாகவி
சாரித் திலைகொல்லோ,
முனநினை மயிர்முடி யணிபவ னும்விட
முடியா வகமதியை—
மொழிபெய ரொடுமிரி தரகுறு நகைபுரி
முனிமுனி வதுமுன்ன,
மனமகிழ் வுறவிவ னுடன்விளை யாடிட
வாவம் புலிவாவே—
மணியரு ணசல குருபர னருகே
வாவம் புலிவாவே. (7)

பதியிலி யடைதரு கதியிலி யுறுகர
பலியின னுடையில்லன்—
படுதரை சயநம துறுபவ னகமிலி
படருல கதிலுண்மை,
மதியிலி சுருதிசொல் விதியிலி யெவரும
திப்பிலி யுன்மத்தன்—
மகவினெ டலகைக ளுறுநடை யுடையவன்
மருவுறு குணமில்லன்,
றுதியிலி யொருவர்சொ லிகழ்விலி யெனவெணி
சும்முவு ருந்துவிடேல்—
சுரரய னரிமுதல் வழிவழி யடிமைசெய்
தொண்டர்கள் கண்டிடுதி,
மதிகர வலனுட னீவிளை யாடிட
வாவம் புலிவாவே—
மணியரு ணசல குருபர னருகே
வாவம் புலிவாவே. (8)

வேறு.

கதிரின் மண்டல மருவி னன்குறு
கலைம முங்குவை யிவனுறுங்—

கழனி யம்பதி வரினி றைந்திடு
கலைக ளொன்றுவை யெழிலுமா,
பதியி ருஞ்சடை முடிய மர்ந்திடில்
பனக மஞ்சுதல் புரிதரும்—
பழைய மும்மல வரவ மும்மிவன்
பதம டைந்திடி லிரிதருந்,
துதிபெ ருஞ்சுரர் கணம் டைந்திடில்
சுதைக டைந்திடு கருவியாய்த்—
துவள்வை யின்றிவ னடியர் கண்ணுறின்
சுகுண சந்திர னெனல்வரு,
மதிக டந்திடு மிவன யந்தனன்
வருக வம்புலி வருகவே—
வளரு மெங்குரு பரன்வி ரும்பினன்
வருக வம்புலி வருகவே. (9)

பனக வம்புலி முனிவ ரும்பர்கள்
பனவர் கின்னரரிந்திரன்
பதும வங்கணன் கமல வங்கணன்
பரசி வந்திரு புடையுறக்
கனக மென்கொடி யுளம கிழ்ந்திரு
கரமுழங்கிட வொளிமிகுங்
கனசி தம்பர மதின டம்புரி
கடவு ளுந்திரு முகமலர்ந்
தனக சிந்மய சிவனிரஞ்சன
வனுபரஞ்சுட ரசலநா
ளமல முன்பெய ரவைபு னைந்திட
வதிசயம் பெறு மிவனகோ,
மனம கிழ்ந்துற வருக வென்றனன்
வருக வம்புலி வருகவே
வளரு மெங்குரு பரன்வி ரும்பினன்
வருக வம்புலி வருகவே, (10)

8. சிற்றிற் பருவம்

ஒழியா தகக்க னெக்குநெக்கா
வுருக்கிக் கசிந்திட்டசும்பூரு
வுலக ரெனினுந் தனையொருகா
லுன்னின் மூமலச் சிறைகடிந்து,
வெழுவா ரிதியுங் குலவரையு
மிருவான் சுடருந் தாரகையு
மிமையோ ரெவரு மரக்கர்களு
மிழிந்த வரவர் வேடமென
விழியா யிரங்கொண் டவன்பதமும்
விரிஞ்சன் பதமுஞ் சுடர்த்திகிரி
விளங்குந் தடக்கைப் புத்தேளின்
மேலாம் பதமும் வீந்துறினு,
மழியாச் சுகவீ டருள்புரியு
மடிகேள்சிற்றி லழியேலே
யருணு சலசற் குருமணியே
யடியேஞ் சிற்றி லழியேலே, (1)

மணிவார் சுணங்கு பூத்தமுலை
வடமீன் போலு மடந்தையரு
மதவே ளழகு மளகையர்கோன்
வாழ்வுங் குமரன் போன்மகவுந்
திணியார் தூண்செய் மணித்தோளார்
தேவேந் திரன்றன் போகமதூஉந்
திரணீ கரமா வுண்மதித்துத்
தீர வகற்றித் துறந்தவராய்ப்,
பணியார் கடவுண் முதற்பதங்கள்
பணியா துளத்தி லிறுமாக்கும்
பரம முனிவர் குழாமுருகிப்
பணியப் பணியச் சிவப்பூறு,
மணியார் கமலத் திருவடியா
லழியேல் சிற்றி லழியேலே
யருணு சலசற் குருமணியே
யடியேஞ் சிற்றி லழியேலே. (2)

படியேழ் பிலத்திற் பாவறையும்
பலவா னுடுமின் மணியெறிக்கும்
பகரு முயரேழ் மாளிகையும்
பரிதி மதிச்செஞ் சுடர்விளக்கும்.
வடியா வுததிப் பொய்கைகளும்
வடபூ தர நற் சர்க்கரையும்
வானோ ரெனும்பொற் பாவைகளு
மருவு புவனம் பலகோடி
கடியா ரிமைப்பிற் படைத் தளித்துக்
கரந்து மிருந்த படியிருக்குங்
கவினுர் சத்தித் திரள்சூழுங்
கழனிநகரிற் பெருவாழ்வே;
யடியே மிழைப்ப துனக்கிலக்கோ
வதனுற் சிற்றில் அழியேலே
யருணு சலசற் குருமணியே
யடியேஞ் சிற்றி லழியேலே, (3)

ஓது நாலு மறைதருநூ
லுணர்வை ஞான மெனக்கருதி
யுரைத்தற் கரிய சுவாநுபவ
முடையார்போலும் பிறர்க்குரைக்கும்
போத சூன்ய சிகாமணிகள்
பொருந்தும் வீட்டைப் பொருவுமென்றும்
புகழு முலகி லுறுநாம
புதையச் சிதைக்கிற் காரணமாந்
தீதி லாத பொருள் விளங்கத்
தெரியு மெனக்காட் டுவன்போலுஞ்
சிதைக்கின் வடுக்கண் மடவாரென்
செய்வேங் கோடி நமஸ்கார
மாதி மூலப் பழம்பொருளே
யடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
யருணு சலசற் குருமணியே
யடியேஞ் சிற்றி லழியேலே. (4)

ஆரா வமுதே செழும்பாகே
யாவித் துணையே கண்மணியே
படியா ருளத்தி லெழுந்தூறு
மருளா னந்தத் தடங்கடலே,
பேரா யிரங்க ளுடையானே
பெம்மான் கழனியெம்மானே
பிறவா திறவா தொருபடித்தாய்ப்
பிறங்கும் பதங்க டருவானே,
வாரா வரவாய் வந்தபெரு
வாழ்வே வானோர் சிகாமணியே
வளருங் கருணை முதிதைமுதன்
மடவார் விழியென் மதுகரஞ்சூழ்
சீரார் கமலச் சேவடியாற்
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே
தேஜோ மயவீ டருள்குரவா
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே, (5)

வேண்டற் கரிய பரமபதம்
விரும்பா துறினுங் கருணையினால்
வேண்டி வேண்டி யமுதூட்டு
மெய்த்தாய் போலும் விரைந்தருளித்
தூண்டற் கரிய வருண்ஞானச்
சோதி விளக்கந் தொழும்புசெயுந்—
தொண்ட ருளமா ளிகைக்கேற் றுஞ்
சொரூபா னந்தச் சுடர்க்கொழுந்தே,
காண்டற் கரிய தெனச்சமயங்
கலுழிக் கலுழித் தலைவீங்கக்
கார்சூன் முகில்செய் மணிவண்ணக்
கடவுண் மனமுங் கலைமுடியுந்,
தீண்டற் கரிய திருத்தாளாற்
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே
தேஜோ மயவீ டருள்குறவா
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே. (6)

அன்பர் வினையு முயிர்ப்பகையு
மல்லார் மலமு மவத்தைகளு
மைந்து கோசப் பிணிவலையு
மடங்கா மனத்தின் விகாரமதூஉந்,
துன்ப முறுவெவ் வினைப்பவமுஞ்
சுவர்க்க நரகத் துவட்சிகளுஞ்
சுருதி மொழியிற் சமுசயமுந்
தொலையா திருக்கும் விதிவிலக்கும்,
வன்பு புரியு மகங்கார ன்
வாழும் பெருமா யாபுரமு
மறலி முடியு மிஃதலவே
வனச மலர்ச்செஞ் சீறடியாற்,
றெம்பி னுடன்யாம் விளையாடுஞ்
சிற்றிற் சிதையேல் சிதையேலே
தேஜோ மயவீ டருள்குறவா
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே. (7)

கண்ணு லுயிரைக் கவரவல்ல
கள்வ னெனயாங் கழறுகிலங்
கருது போதம் பதைபதைக்கக்
கடியு மறவ னென்கிலஞ்சூழ்,
தண்ணூர் புனன்முற் பூதத்திற்
றட்டா னெனுஞ்சொல் சாற்றுகிலந்
தவமா முனிவர் தமையெத்துஞ்
சமர்த்த னெனச்சொல் கிலமடியார்,
மண்ணு முடலந் தரத்தனையே
வழங்கும் பித்த னெனப்புகலேம்
வையப் பகுப்பிங் குணராவுன்
மத்த னெனுமாற் றமதுரையேந்,
திண்ணு ரணுவுக் கணுவான
சிறுவா சிற்றிற் சிதையேலே
தேஜோ மயவீ டருள்குறவா
சிறியேஞ் சிற்றிற் சிதையேலே. (8)

வேறு

பிரியா திருக்கு மடியா ரிழைத்த
பிழைகோடி நெஞ்சி னுணராப்
பெருமா நிறைந்த வொருவீடு நல்கு
பெருஞான வாரி யிருளா,
ரறியாமை யொன்று குலவேர் களைந்த
வடல்வீர னின்ப சுகனு
ரருளா னனந்த மதவேளை வென்ற
வதிரூப னென்று மழியான்,
மறைநாலு மெங்கண் மணவாள னென்று
மணிவாய்ம லர்ந்து மொழியும்
வழிமாறி டாத வகையாக செம்பொன்
மலைபோலும் வந்தமணியே,
சிறியேமி ழைத்து விளையாடுகின்ற
சிறுவீடழித்து விடலே
திருவாய்ந் திலங்கு மருணுச லேச
சிறுவீடழித்து விடலே. (9)

வேறு.

அருளே நின்பொன் னடிதொழு கோமறி
வமுதே நின்பொன் னடிதொழுகோ
மசலா நின்பொன் னடிதொழு கோமொளி
ரமலா நின்பொன் னடிதொழுகோம்,
புனிதா நின்பொன் னடிதொழு கோமற்
புதனே நின்பொன் னடிதொழுகோந்,
தெருளே நின்பொன் னடிதொழு கோம்பர,
சிவமே நின்பொன் னடிதொழுகோந்
திருவே நின்பொன் னடிதொழு கோமுயர்
செல்வா நின்பொன் னடிதொழுகோ,
மருவா நின்பொன் னடிதொழுகோமெம
தடிகேள் சிற்றி லழியேலே,
யருணு சலநின் னடிதொழு கோமுன
தடியேஞ் சிற்றி லழியேலே (10)

9. சிறுபறைப் பருவம்.

ஆண்பெணலி யாமுலகு தோன்றிநின் றழிதலா
லாக்குமொரு முதல்வ னுளனென்
றறியாம லிந்த்ரதனு வைப்பொருவு தனுவையு
மாற்றினைற லாமிளமையும்,
விண்பரவு கந்தர்வ நகரமன வாழ்வையு
மிகுசந்தையா முறவையு
மெய்யெனம தித்துண்டு றங்கிவா ணுளெலாம்
வீணிற்க ழிக்குமுலகீர்,
மாண்பினொரு கோடிமுக மன்சொலினு மீள்கிலா
மறலியுயி ரைக்கவருவான்
வருதல்பிழை யாமலினி யேனுமொரு சாகரத
மருவியுய்த் திடுமினென்னச்,
சேண்பரவு மடியர்வாய்ப் பறையதறை வித்தவா
சிறு பறைமு ழக்கியருளே
சின்மயா னந்தவரு ணுசலப் பரகுரவ
சிறுபறைமு ழக்கியருளே. (1)

எரியுமுழ னரியுமன் னியரும்விறன் மறலியு
மேங்கித்தி கைத் துநிற்ப
யாக்கைகைப் பொருளாவி மூன்றுங்கு ருப்பிரா
னிணையடியி லிரவிமுன்னக்,
கரியெனவ ளித்துவரு மேவல்புரி யாவவன்
கருணைப்ர வாகமூறுங்
கடாட்சமத ஞலெய்து தத்வஞா னத்தலது
கற்பமொரு கோடியாகச்,
சரியைகிரி யாயோக சாதனமு ளுற்றினுஞ்
சச்சிதா னந்த சுத்த
சைதன்ய மாயிலகு வீடுபெற லரிதெனச்
சாந்தகுண மெய்த்தவர்களாற்,
றிரிபுவன முழுதும்வாய்ப் பறைய தறை வித்தவா
சிறுபறைமு ழக்கி யருளே
சின்மயா னந்த வரு ணுசலப் பரகுரவ
சிறுபறைமு ழக்கியருளே. (2)

முத்தொழிற னக்கரிய வானவர்க் கும்மாதி
மூலமே மௌன ஞான
மூர்த்திவடி வாகிவட வாலடியி லெந்தைசின்
முத்திரையி னுணர்த்தும்,
வத்துவினை நல்காது நல்கிடப் பெற்றுவாய்
மௌனமுற நிலைநின்றிடு
மாதவர்க ளலதிரண் டொன்றென்று தர்க்கமிடு
வாய்வாத நோயரெல்லா,
மெத் தனைவி வேகசம் பன்னரவ ராயினு
மின்பசா கரமூழ்கிடா
ரில்லாத மாயைதரு சன்னவா ரிக்கரையி
வர்ந்திடா ரென்று மிதுவே
சித்தமென வடியர்வாய்ப் பறையதறை வித்தவா
சிறுபறைமு ழக்கி யருளே
சின்மயா னந்தவரு ணாசலப் பர குரவ
சிறுபறைமு ழக்கியருளே. (3)

ஐவகையெ னும்பூத மைந்துபுல னிந்திரிய
மைந்தொ டைந் துட்க ரணநான்
கானவிவை யாவுமொரு பொருளல்ல வென்றுமு
னகற்றிப்ர காச வடிவாய்ச்,
செய்வகையி லாததா யாவையுஞ் செய்வதாய்ச்
சிற்சதா னந்த சிவமாய்த்,
திகழ்பரம் பொருளினை யுணர்ந்தஃது தானெனுந்
திட்பமுற் றவை யாவையுங்,
கைவலநி ரஞ்சன நிராமய வியோமவ்வி
காரமாந் தானென்னவே
கண்டுபர மானந்த வெள்ளங்கு டைந்திடுதல்
கனஞான மார்க்க மென்னுத்,
தெய்வவடி யார்கள்வாய்ப் பறையதறை வித்தவா
சிறுபறைமு ழக்கி யருளே
சின்மயா னந்தவரு ணாசலப் பரகுரவ
சிறுபறைமு ழக்கியருளே. (4)

கலைபலவு ணர்ந்துகமழ் குங்குமமெ டுத்துலவு
கரமுறழ நின்றிடேன்மின்
கன்மமெனு மளறுநிறை படுகுழி யின் முக்கடக்
களிறெனவி ழுந்திடேன்மின்,
புலையுடலம் யாமெனம தித்திடேன் மின்வரும்
போகமெம தென்றி டேன்மின்
பொருளல்ல வற்றினைப் பொருளாம தித்துப்பு
லம்பித்தி ரிந்திடேன்மின்.
விலைமுலைம டந்தையர்க ளால ரவின் வாயுற்ற
மென்றவளை யாயி டேன்மின்
விரைவில் குரு வைச்சரண மடைமினடை மின்னெனு
மேலுலகர் செவிபுதைப்பத்,
திலைநகரி லடியர்வாய்ப் பறையதறை வித் தவா
சிறுபறைமு ழக்கியருளே
சின்மயா னந்தவருணு சலப் பரகுரவ
சிறுபறைமு ழக்கியருளே. (5)

அகிலமுழு துங்கனவு கானனீர் கந்தர்வ
வணிநகர மிந்த்ரசால
மற்றெனவு மமலசிவ சொரூபமே யாமெனவு
மனுபூதி யிற்பெற்றனம்,
பகலிரவு மறிவொடறி யாமையும் விகாரமும்
பற்றறப் பெற்று நின்றேம்
பார்முழுது மடைவுற விரும்புபரி பூரணப்
பரமபதம் யாமாயினேஞ்,
சுகமுறுக ணசைவெகுளி யிருவினைகண் முன்வருந்
தொந்தவே ரைக்களைந்தேஞ்
சுருதியையெ டுத்தெரிந் தேம்யாது மஞ்சுறேந்
துய்யகுரு வருளாலெனுச்,
செகமுழுது மடியர்வாய்ப் பறையதறை வித்தவா
சிறுபறைமு ழக்கியருளே
சின்மயா னந்தவரு ணுசலப் பரகுருவ
சிறுமறைமு ழக்கியருளே. (6)

வேறு.

எழுமர கதவிய ருரகம தணிதரு
மிரதமி சைப்பொலியு
மிரவிக ளளவில மானவெ ழுந்தக
விருளத னைப்பருகி,
யொழிவற வமுதுகு கலைநிறை மதியம
தோரா யிரமென்ன
வுதயம துற்றறி வானந் தந்தனை
யோவா தகனுதவி,
யழகுறு புவனச ராசர முழுதும
கண்டா காரமதா
யமர்தரு சிவசொரு பந்திகழ் வுறவணி
யருணிறை மலர்விழியான்,
மொழிவரு மொழிதனை மொழிதரு குரவமு
ழக்குக சிறுபறையே
முனிவர்க டொழுமரு ணசல மகிபமு
ழக்குக சிறுபறையே. (7)

மானவ ரவதா ருகம கற்புணர்
வுற்றன ளனுமாற்ற
மலடுறு மெழின்மட வரலினை யென்செயு
மழையின மவைகூடிப்,
பானுவை யென்செயு மலைபல கூடிப்
பரவையை யென்செய்யும்
பகலிர வகல்வுறு வானினை யாதிகள்
பண்ணுறு மாதலினன்,
ஞானதி வாகரன் மோனசு கோதய
னடுச தானந்த
னெனன வதிதிட மாயெது மாயையி
னண்ணரிடி னும்முள்ளக்,
கூனற ரில்லென வோர்மொழி யருள்பவ
கொட்டுக சிறுபறையே
குலமறை பரவரு ணசல குருபர
கொட்டுக சிறுபறையே. (8)

வேறு.

இரவியொடு மயக்காந்த விருஞ்சிலையும் போல
வியற்றுதலு மேவுதலு மில்லாம லிருப்பத்,
தரவுலகுங் கருந்தாதுஞ் சலித்திடுதல் போலச்
சச்சிதா னந்தசிவ தன்மயமா நின்முன்.
கருவியெனுங் கரணமவை கம்பிக்கு மந்தக்
கன்மநினைக் கில்லையொரு காலதினு மென்றே,
யருள்புரியு மொருகுரவ வறைகசிறு பறையே
யருணகிரிப் பெருமானே யறைகசிறு பறையே. (9)

துன்னுமுருப் பெயர்மாயை சுட்டறிவு சீவன்
றுலக்குவித்தல் பரநிசமாத் தோற்றுவித்தல் வித்தைப்,
பன்னுமித மகிதமெனப் பண்ணுவித்தல் கன்மம்
பகருமிந்த வைம்பொருளும் பரஞ்சுடரா யெறிக்குந்.
தன்னினைவி லுண்டாகிச் சமித்திடுமிங் கந்தனுற்
சர்வபரி பூரணமாந் தற்பரநீ யென்றே,
யன்னையென வருள்குரவ வறைகசிறு பறையே
யருணகிரிப் பெருமானே யறைகசிறு பறையே. (10)

10. சிறு தேர்ப் பருவம்.

மகரதுவ சங்கலைய சந்த்ரவட் டக்கவிகை
வாரிமுரசங் குயிலெனும்
வாய்விருத லிருள்யானை தென்றலிர தங்கன்னல்
வார்சிலைம லர்க்கைவாளி,
முகமிலகு வீசையில் பதாதிசுக வாம்பரி
முதற்கொடுவ லாரிதிண்டோள்,
முரகரிபு ராரிமுதல் வானவரை வெற்றிகொளு
மூரிமத வேளைநெஞ்சிற்,
பகரமுறு பொருள்களிற் பைம்மறிக் கின்றவொரு
பார்வையயி லிற்குமைத்துப்,

பரிபூர ணனந்த விரதங்க டாவிபர
ஞானசெஞ் சுடரெறிக்குந்,
திகிரிதிரி புவனமுழு துஞ்செலவு ருட்டுவோய்
சிறுதேரு ருட்டியருளே
சேணிற்கு மாரருணை மாணிக்க மேருவே
சிறுதேரு ருட்டியருளே. (1)

உண்மையறி வானந்த மெய்ப்பொருள தொன்றெனி
லுலகமே தென்றுவரிலோ
வோதுபுரி யரவமென நின்றிலகு மாயினது
ணர்ந்தபின் னுரகமிலையா,
லெண்மைதரு முலகவண மேகாதி ருப்பதெனை
யென்றிடிற் கழுதாழிநீ
ரிலையெனவு ணர்ந்துமது தோன்றல்போ லுவகமு
மிலங்கலுறு மவணமன்றித்,
தண்மையுறு முலகநா நாவிதம தாயேக
சத்தில்வர லெனையென்றிடிற்
றமணியத் திடைவந்த கற்பிதா பரணந்
தயங்கல்போ லிலகுமென்னுத்,
திண்மையா வுணர்தியென வருள்புரிய மொருகுரவ
சிறுதேரு ருட்டியருளே,
சேணிற்கு மாரருணை மாணிக்க மேருவே
சிறுதேரு ருட்டியருளே. (2)

ஒருவனுற் பொன்பணிய தாமுணர்வு மேவனு
லுலகாய்வி ரிந்ததென்னி
லுயர்விணிற் பீலியும் வெயிற்குஞ் சமும்போல
வொக்குமவை பலவாயினு,
முருவமொன் ருகுமிது பலவுருவ மாவதெனை
யோவெனிற் கந்தருவமா
வொண்ணகர மானுமதில் விவகார மொன்றுமிலை
யுறுவதிதி லெனையென்றிடின்,
மருவிவரு கனவுபோற் காண்டியது நனவினது
வாசனைக ளங்கமற்ற

வத்துவிற் கேதெனில கண்டசுக போதத்தில்
வந்தநினை வாகுமென்றுத்,
திருகறவு ளத்துணர்தி யெனவெனக் கருள்குரவ
சிறுதேரு ருட்டியருளே
சேணிற்கு மாரருணை மாணிக்க மேருவே
சிறுதேரு ருட்டியருளே. (3)

ஆதிநடு முடிவிலாப் பொருளிளிடை நினைவுமுண்
டாங்கொலோ வெனிலதற்கோ
ரானந்த லீலையிதை மித்தையென வுன்றும
லமைதியொடு கேட்டியுள்ளஞ்
சாதமுற் றணுவளவ சைந்திடிற் பரமொடுயிர்
சகமதுண் டாகுமுள்ளஞ்
சற்றேனு மசையாவி டத்தின்முப் பொருளுஞ்ச
மித்துமெய்ப் பொருளாகுமா,
லீதெனவு முன்னினைவை யூகமா நோக்குழியி
லெதிரிட்ட நாமவுருவா
யிலகுமரை நொடியினிற் கோடிநினை வாதலா
லிந்தவுல குருநாமமாய்த்,
தீதிலா திலகுமிஃ துணர்தியென வருள்குரவ
சிறுதேரு ருட்டியருளே
சேணிற்கு மாரருணை மாணிக்க மேருவே
சிறுதேரு ருட்டியருளே. (4)

தன்னிலெழு நினைவைத்து ணித்தால்வி ளங்குறுஞ்
சச்சிதா னந்தமதனற்
சங்கற்ப மேயுலக முலகேசங் கற்பமாச்
சாற்றலா நினைவையின்றி,
முன்னுலக மொன்றிலைச் சாத்தனுறை கோவிலின்
முன்னர்சது ரங்கமாக
மொய்த்திடுப தாதிகஜ துரகமிர தமமென
மொழிந்தவைவயி னுமவுருவ,
மன்னியமு றப்புரியின் முக்காலு மண்ணதே
யாகுமற் றவைகளெல்லா

மசத்தியம தாகுமாங் குலகிலுறு நாமம
தகற்றிடில கண்டமாகுஞ்,
சின்மயம தேயிலகு மென்றெனக் கருள்குரவ
சிறுதேரு ருட்டியருளே
சேணிற்கு மாரருணை மாணிக்க மேருவே
சிறுதேரு ருட்டியருளே. (5)

ஆர்கலியி னுரைதிவலை குமிழிதிரை யாதியுண்
டாயினும வற்றினும
மானவுரு வம்பொய்மை குளிரிளக லிரதமய
மானபூம் புனன்மெய்மைபோற்,
கார்கலிநி றைந்தவுல கத்திலுரு நாமங்கள்
கபடமா யாகாரியங்
கருதரிய சச்சிதா னந்தமய மாநிருவி
காரசிவ மேமெய்மையா,
மேர்கெழுமி நிலைமறையின் முடியிலுப நிடதங்க
ளியாவுமொரு முகமதாய்நின்
றெக்காலு மோதுவதெ னக்கருதி யுள்ளத்தி
லெழுகின்ற வையமெல்லாந்,
தீர்கெனவ ருட்கண்ப ணித்தருளு மெய்க்குரவ
சிறுதேரு ருட்டியருளே
சேணிற்கு மாரருணை மாணிக்க மேருவே
சிறுதேரு ருட்டியருளே. (6)

தவருத வாய்மைமறை நான்கிற்சி றந்ததாஞ்
சாமமறை யந்தமறையில்
சாந்தோக்ய வுபநிடத மோதுமா வாக்கியந்
தத்வமசி யாகுமதனைத்,
தவராஜ ரேத்துசற் குரவனு லோர்ந்துமுத்
தனுவாதி வாச்சியத்தைத்
தள்ளுதலி ரேசகம கண்டபரி பூரணச்
சச்சிதா னந்தசிவமா,
மவிரோத லக்ஷியப் பொருள்கோடல் பூரகம
தாகுமெக் காலுமதுவா

யமைவுறுதல் கும்பகம தாகுமிது செய்தியே
லமிர்தமய மாவையென் றிச்,
சிவராஜ யோகமெற் கருள்புரியு மொருகுரவ
சிறுதேரு ருட்டியருளே
சேணிற்கு மாரருணை மாணிக்க மேருவே
சிறுதேரு ருட்டியருளே. (7)

கற்பமுங் கணமுமா யவையினென் றல்லவாங்
காலதத் துவமென்னவுங்
கடவானு மடவானு மாகியவை யல்லவாங்
ககனதத் துவமென்னவு,
மற்பொலிவி ளக்குதீ வட்டியா யல்லவாம்
வன்னிதத் துவமென்னவு
மறிதிரைக் கடலாகித் தடமாகி யல்லவாம்
வண்புனற் றத்வமெனவு
மற்பவுயி ராகிமஹ தீசனு யல்லவா
யவிரோத மாயிலங்கு
மத்துவித வத்துவாய்த் தத்துவசொ ரூபமா
யானந்த போதமயமாஞ்,
சிற்பரம தாகுமெனை யென்றனக் கருள்குரவ
சிறுதேரு ருட்டியருளே
சேணிற்கு மாரருணை மாணிக்க மேருவே
சிறுதேரு ருட்டியருளே (8)

வடகைலை யோங்கலிற் றென்முகமி ருத்தலான்
மதனைப்பொ டித்தவிழியோன்
மாசற்ற தக்ஷிணா மூர்த்தியா ந் தென்பொதிகை
வதிதலிற் கும்பமுனியு,
மிடமருவு தக்ஷிணா மூர்த்தியா மிருவரு
மியம்புத க்ஷிணமகற்றி
யெழில்வேத வுத்ரகாண் டம்மருவ லுறுகின்ற
வெல்லையில வர்க்கெதிர்ந்து,
திடஞான மருள்செயுஞ் சிவசுப்ர மண்யமே
தெக்ஷிணா மூர்த்தியாமச்

சிவசுப்ர மண்யமென் பேருக்கி லக்கியச்
செம்பொருள தாயிருக்கச்,
செடமருவு மடமையேற் கருள்புரியு மொருகுரவ
சிறுதேரு ருட்டியருளே
சேணிற்கு மாரருணை மாணிக்க மேருவே
சிறுதேரு ருட்டியருளே. (9)

தண்ணருட் கடன்மடையி தென்விழியி னுற்புனித
சத்வப்ர தானமனதாற்
சதுமறைக ளோலிடும் பாததா மறையினுற்
றைவரும லர்க்கையினு,
லெண்ணரிய கைவல்ய வுபநிடத நூலினு
லேகசிவ யோகமதனு
லின்னமுத வாக்கினுன் மும்மலச் சிறையகல
வென்கருத் தைத்திருத்திக்,
கண்ணகனி லத்தொருக் காலுமழி யாமையாற்
காதுநன வாதியாவுங்
காண்கையான் மிகபிரிய விடயமா யுறுதலாற்
கனகச்சி தானந்தமாந்,
திண்ணகம் ப்ரம்மாஸ்மி யென்னவெனை யாள்குரவ
சிறுதேரு ருட்டியருளே
சிவசுப்ர மண்யனென் றேசிகசி ரோமணீ
சிறுதேரு ருட்டியருளே. (10)

உ
சிவமயம்

துறவு ஆண்டவர் திருக்காதை

(இயற்றியவர்: இராமசாமி)

விநாயகர் துதி

அரனயனு நாரணனு மமரர்களுந் தொழுகின்ற
கரிமுகத்துக் கணபதியின் மலரடியைக் கைதொழுது
பெரியதுற வாண்டவரென் பேசுகின்ற சீவன்முத்தர்
அரியதிருக் காதையைநான் அருந்தமிழா லியம்புவனே

அவையடக்கம்

துறவிகளின் பெருமையினைச் சொலமுடியா தெனவேதம்
அறைகின்ற தாலவரின் பெருமையினை யறைவதெங்ஙன்
மறைகூறு நல்லாரின் குணங்களையே மனமார
அறைகுவதே நல்லதென அறைகுதலா லுரைக்கின்றேன்

நூல்

ஆண்டவனு மாறுபத்து நாலுவிளை யாடல்புரி
பாண்டிவள நாட்டைச்சார் பகர்தேவி கோட்டையில்
தாண்டிகடற் றிரவியத்தைத் தேடுகின்ற தனவைசிய
மாண்பான இலுப்பைக்குடி கோத்திரத்தி லுளவணிகன் (1)

வேறு

மனைவிமுத் தாத்தா ளோடு மனையற நடாத்தி யன்னோன்
வினைதீர்த்தான் செட்டி யார்தாம் விருப்புடன் வாழ்ந்த போதில்
இனையவன் புதல்வ ரருணா சலசாமி என்போர் தங்கள்
வினையதாம் வியாபாரத்தை விரும்பினர் மனதிற் றுனே (2)

வேறு

விரும்பிநற் கண்டனூர் மேவு சாந்தனும்
அருணசல னெனும்பேர்கொள் ளடியா ரோடவர்
திருநெல்வே லிக்கவர்கள் சென்று ரவ்விடம்
இருவரு மிணைபிரியா திருந்தார் பின்னரும் (3)

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

கோவிலூர் ஆண்டவர் குரைகழல் வணங்கி
மேவி யருளைப் பெற்று விளங்கி
பஞ்ச தசிமுதல் பன்னுவே தாந்த
மெஞ்சுத லின்றி யெல்லாங் கேட்டுப்
பரணி நூலைப் பாடங் கேட்க
விரும்புங் கருத்து மேவின ராகி
யண்ணு மலையா தீனப ரம்பரை
நண்ணிய பட்ட நவிலே ழைந்தார்
குன்றக் குடியி லாறு முகனென்
றென்றுந் தேசிக ரிடமுள் ளதுநூல்
பனவ னெருவன் பகரக் கேட்டத்
தினமே சென்று தேசிக ரடியைப்
பணிந்து பரணி நூலைக் கேட்க
அடிக ளவரைப் பார்த்து நீர்தாம்
படித்துப் பரணியை படியிற் றுறவு
தரிக்கப் போகின் றீரெனச் சாற்றிச்
சிரித்து நூலைக் கொடுக்கச் சித்தம்
மகிழ்வாய்ப் பெற்றோர் மாற்ற மின்றி
அடைந்தார் கழனி வாச லாண்டவ
ரிடமே பாட மினிதாய் முடித்துப்
பின்னர்த் துறவு பெறவே யெண்ணி
அன்னே ரிருவரு மாண்டவ னித்திரை
செய்யுஞ் சயனஞ் சென்று ரிரவில்
செய்ய குருவின் திருவடி கையால்
வருடிக்கொண்டு வாக்கால் மெல்ல
இருவருந் துறவு பெறவிடை கொடுமின்

என்றே கேட்க நன்றே செய்யென
நன்ருய் வணங்கி நாதன் விடையைப்
பெற்றுத் துறவு முற்றுப் பெறவே
கொற்றவா ளீசர் கோவிலே யடைந்தார்
ஈச னம்பிகை இருவரை வணங்கிப்
பாச மகல வீசன் சேத்திர
நெடுங்குடி யென்னு மூரை நேடி
தடையி லடைந்து தட்சண மூர்த்தி
தரிசித் தவ்விடம் சந்நி யாசம்
தரித்துச் சிதம்பர மேகிச் சபையில்
திருந்தஞ் செய்யு நின்மலக் கடவுளை
காலை மாலை கண்டு வணங்கி
கோலக் கரத்திற் கொண்டை யத்தை
விரத்தியோ டருந்தி வீர பத்திர
சாமிக டங்கிய கேணிம டத்திற்
சேமமாய் வாசஞ் செய்தனர் காணே (4)

வேறு

ஒருபக லிருவரும் பிக்ஷைக் குச்சியிற்
றெருவினிற் செலுங்கால் கிரக முற்றத்திற்
றருகிற பிச்சையைக் கையிற் ருங்கிநற்
பருதன மங்கையர் பார்த்து நின்றனர். (5)

அடிகளு மையத்தை யங்கை யேற்கவே
படியுள முற்றத்திற் பாதம் வைத்தலும்
கடுகியே மாதர்கள் கபாட மிட்டபின்
அடியவ ரிடந்தங் கருத்த றைந்தனர் (6)

அறையவே யிருவரு மம்முற் றத்தினி
லிறைநட ராசனை யிருத்தி யுள்ளத்தில்
முறைபது மாதனத் திருந்து மூழ்கினர்
நிறைதியா னத்தினி னின்ற மங்கையர் (7)

தங்களின் கருத்துச்சா ராதென் றெண்ணியே
அங்கையிற் கதவினைத் திறக்க வக்கணந்
தங்குத லின்றியத் தெருவைச் சார்ந்தினி
மங்கைய ரில்லினுள் நுழைதல் மாசென (8)

நிச்சயஞ் செய்துகொண் டிருவர் நித்தமும்
பிச்சையை வீதியி னின்று பீடுட
னிச்சையற் றிருகர மேந்தி யேபுசித்
தச்சமற் றிருந்தன ரந்த வேளையில் (9)

வேறு.

முத்து ராம லிங்க தேசி கன்ற னுணை முன்னியே
அத்தலத்தை விட்டு நீங்கி யங்கழனி வாசல்சேர்
சித்த ரான யிருவ ருஞ்சி தம்பர விநாயகர்
நித்த மால யத்தி ருந்து நிட்டை செய்து வந்தனர் (10)

வேறு.

மீண்டுகுரு வின்விடையைப் பெற்றிருவர் தில்லை
மாண்புடன் வசித்துவருங் கால்வித்தை யிச்சை
பூண்டநித் யானந்த சாமிகளும் பொற்பார்
மாண்டநெல் வேலிசுப் பிரமணிய சாமி (11)

வளவனூர் சண்முக சாமிகளும் மதுரை
உளசுப்ப ராயனென் றுரைக்கின்ற அடிகள்
அளவிலாத் துறவிகள் கோவிந்த அடிகள்
அளிமுத்துக் கருப்பைய னூர்பாக னேரி (12)

மதுரைமெய் யப்பனிவர் வந்தடி வணங்க
நிதந்தர்க்க யுக்தியனு மானமொடு நேரே
பதப்பொருள் விளங்கிடப் பன்னுவே தாந்தம்
இதமுட னுரைத்திட்ட பின்னரச் சாமி (13)

வேறு

கேணிமடத் தொடுக்கத்திற் செய்வர் தியானம்
கிளர்கண்ட னூர்சின்னத் துறவு சாமி
பேணியே மனனதியா னுதி செய்வார்
பேர்வடக்குக் கோபுரத்தில் பெரிய கோவில்
ஆணிப்பொன் னம்பலத்தின் பூசா காலம்
அடியார்க ளிருவருமே அன்பி னுலே
தாணுவை யிறைஞ்சிப்பின் சந்திப் பார்கள்
சற்குருவி னிடஞ்சார்வா ரொவ்வோ ராண்டே (14)

குருநடத்துங் குருபூசை விழாக்கள் யாவும்
குறைவறவே பார்த்தபின் கோயில் தில்லை
மருவிவசிக் குங்காலை சுவேதா ரண்ய
மன்னிமகத் தாலயத்து ளிருவர் சென்று
திடுவெண்கா டரைத்தெரிசித் தாதி சைவ
திருநீறு கொடுக்கவே வாங்கிப் பூசி
திருவீதி பிச்சைக்குச் சென்று ரகாலம்
சேர்ந்ததா லையமே யில்லை யன்றே (15)

ஆலயத்திற் பிரவேசித் திருவர் நன்ருய்
அர்த்தசா மப்பூசை பார்த்தங் குள்ள
ஆலத்தை யிரண்டுகை குளத்தி லருந்தி
அச்சிவனைக் குடவரையி லன்பா யெண்ணி
சீலமாய் நித்திரை செய்தா ரக்கால்
சிவபெருமான் கருணையினு லாதி சைவ
கோலங்கொண் டிரண்டுசர்க் கரையன் னத்தைக்
கொடுத்தேக வாதிசைவ ரெனக்கு றித்தே (16)
வாங்கிமுக் குளக்கரையில் புசித்து மகிழ்வாய்
மறுபடியு நித்திரைசெய் தெழுந்து காலை
தீங்கின்றிக் கருமங்கள் முடித்துச் சிவனை
சேர்கோவிற் றெரிசிக்கும் போது சைவர்
ஆங்கிவர்கள் முகநோக்கி யெங்கே யன்னம்
அருந்திநித் திரைசெய்தீ ரென்று கேட்கப்
பாங்காக ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துப்
பசிக்கன்னங் கொடுத்தவிவர் பகர்கின் ருரே (17)

எனக்கருதி யவ்வாதி சைவ ரைப்பார்த்
திரவன்னம் நீர்தானே யெங்கட் கீந்திர்
எனவினவ அச்சைவர் எக்கா லீந்தேன்
என்றுவிடை கூறினு ரிதனைக் கேட்டு
மனத்திற்கொண் டாரிருவ ரிந்தச் செய்கை
மன்னுசபை நடராசன் செய்கை யன்றிப்
பினையில்லை யெனவெண்ணிப் பேரா னந்தம்
பெற்றங்கு சிலகாலம் வசித்தார் அன்றே (18)

தில்லைக்குச் சென்றங்கு வசித்துச் சின்னுள்
திருவண்ணு மலைக்கொருகா லிருவர் தாமும்
மெல்லச்சென் றங்குள்ள வனத்தில் வாசம்
மேன்மையாய்ச் செயக்கருதி மலையை நோக்கிச்
செல்லுகையில் மேட்டுச்சா வடிச்சே வகர்கள்
திரமாகத் தடுத்தார்போ கற்க வென்று
சொல்லவே தடையுண்டோ யெங்கட் கென்னத்
தூசிடையில் காவியுள தெனச்சொன் னுரே (19)

அக்கணமே இடையிலுள தூசை நீக்கி
அவர்கள்முன் னிட்டடைந்தீ சான சாமி
தக்கமடத் திலுமந்தக் கிரியா ரண்யம்
தங்கியே தனித்துச்சின் னுள்வ சித்து
மிக்கதிருப் பதிமுதலாந் திருக்கா ளத்தி
விளம்புசேத் திரங்களிலுங் கெந்த மூலம்
பக்குவமாய்ப் பலாதிகளைப் புசித்துச் சின்னுள்
பாற்றியே தில்லையை யடைந்தா ரன்றே (20)

வேறு

வந்து கூத்தனைப் பார்த்தபி னிருவரு மன்னியவான் மாவில்
சந்த தம்மன விருத்தியுள் ளவர்களாய்த் தங்கினரத் தில்லை
வந்த னன்யாழ்ப் பாணத்தைச் சேர்ந்தநல்
லூரினில்வாழ் வோனும்
சிந்தை யிற்பல சைவநூல் முதலிய தேரியவித்
வானும் (21)

வேறு

ஆறு முகநா வலரென் றறிவோர்
கூறு மறிஞன் கோயில் விழாவில்
ஏறூர் ஈசன் வீதி வரவே
பேரு மென்னப் பேணி னரே. (22)

வேறு.

அப்போதங் கிருவர்களு மடியா ரோடே
அம்பலவா ணனைத்தெரிசித் தகன்ற காலை
தப்பின்றிப் பின்தொடர்ந்து புலவர் அங்கு
சார்ந்துமடத் தினிற்சாமி சரணந் தாழ்ந்து
துப்பறவே நின்றூரச் சாமி பார்த்துச்
சொல்லும்நீ யாரென்னப் புலவர் சொன்னார்
அப்பணிந்த நடேசனைப் பார்க்க வந்தேன்
ஆறுமுகம் யாழ்ப்பாண நல்லூ ராமே. (23)

அவர்வார்த்தை நயத்தினைக்கேட் டடியா ரவரை
அமரென்னச் சிறுபொழுதங் கமர்ந் திருக்க
தவசியவர் மகிமைபார்த் ததிச யித்து
சாமியிடம் விடைபெற்றுத் தினமுஞ் சார்ந்து
பவமறுக்கும் பெரியாரைப் பார்த்துப் போவார்
பணிவான இவரொழுக்கம் பார்த்துச் சாமி
சிவமகிமை யொளிர்கந்தப் புராணத் தைநீ
செப்பிடுவாய் தினமுமெனச் செப்பி னரே (24)

நாவலரின் சொற்பொழிவைக் கேட்டின் புற்று
நாடோறும் புராணச்சொற் பொழிவே யன்றிப்
பாவியாம் பாதிரிமார் களுக்குப் பாடம்
பகராதீ ரென்றடியார் சொல்லப் புலவர்
சீவர்களுக் கறிவுறுத்தும் புராண நூலைச்
செப்புவதோ டேசைவ நூல்கள் யாவும்
அவமின்றித் தினந்தோறு மாய்ந்து வருவார்
அடியாருக் கருணசல னருள்பா லித்தே (25)

திரமாகத் தில்லையில் வசிக்கும் போது
சின்னத்துற வடியார்க்குச் சிற்ச பேசன்
கருணையுடன் தெரிசனத்தைக் காட்டி நீபோய்க்
காசியிற் கங்கைநீர் தோய்ந்தங் குள்ள
வரமான விஸ்வநா தரைவ ணங்கி
வாசஞ்செய் வாயென்று மலர்த் திருவாய்
சிரமேற்கொண் டப்படியே அடியார் செய்து
சிலகால மங்கேயே தங்கி னரே (26)

வேறு

அங்கே யுள்ள திருவா வடுதுறை மடத்தைச் சார்ந்தடியார்
அபிதா னங்கொள் நமச்சி வாயத் தம்பி ரானிடத்தில்
மங்கு மிந்தத் தேகங் குரோதி மாத மாண்டானி
வாகாய் முப்பத் தொன்றுந் தேதி வெள்ளிக் கிழமைபகல்
சங்கையின்றி கடிகைபத்தில் சற்குரு நாதனுக்கு
சாருங் கழனி வாசற்றகவல் தருவீர் என்றுரைத்தார்
மங்கு மளவுஞ் சாமியிடமே மன்னி யிருப்பீரென்
மன்னுந் தலைவரி ரண்டுசாமிக் களித்தார் மாற்றமே (27)

வேறு.

சாமிகள் சொன்னபடி தேகம் நீங்குந்
தன்மையறிந் தானந்த மடைந்தம் மெய்யை
சேமமாய்க் கற்றெட்டி யடக்கஞ் செய்து
சீவநதிக் கங்கையில் சிறப்பாய் விட்டு
ஏமமா ரிவ்விடயங் கோவி லூரி
லிருக்கின்ற வாண்டவருக் கெழுத்து மூலம்
நாமமார் தம்பிரான் நமச்சி வாயம்
நன்கறிவித் தாரிவரின் தவமு நன்றே (28)

சின்னத்துற வருணைசல சாமி என்போன்
சிறப்பாகக் காசிக்குச் சென்ற பின்னர்
மன்னுதில்லை வசித்திருந்த வருணை சலனும்
மருவியடி யார்களுடன் கோவி லூரை

பன்னுகுரு மூர்த்தியைப் பணிந்தா னந்தம்
பற்றியே சிலகால மிருந்தார் குருவும்
பின்னுமுத்தி யடையுந்தரு வாயிற் றனக்குப்
பிறப்பித்த கட்டளைப் படிசெய் தாரே (29)

அவ்வாதீ னத்திருந்து பிரசங் கத்தி
லனந்தனையும் போதனையில் வசிட்ட முனியும்
செவ்வியதா ஞானத்தில் சனக விறையும்
சீவவருள் சடபரதர் சந்நி யாசம்
எவ்வமில் சுகப்பிர்ம முனியை யியைய
இருந்துகொற்ற வாளீசர் நெல்லை யம்மை
பவ்வியமாய் இருவர்களி னருளி னுக்குப்
பாத்திரராய்க் கல்யாண குணம்ப டைத்தே (30)

சமதிருட்டி விளக்கமோ டாப்த மங்கந்
தானஞ்சற் பாவமெனும் பணிகள் செய்து
சமதமாதி சாதனங்கள் நிறையப் பெற்ற
சாதுக்கட் கனவரதம் சத்து நூலை
அமைதியுடன் சொல்லியவ ரகத்து மருளும்
அஞ்ஞான இருளையும் போக்கி அருளை
நிமிடத்திற் றந்தபயம் நேரே நல்கி
நேர்மையுடன் குருசொன்ன படிநின் றுரே (31)

சிதம்பர சாமிகளைச் சிவால யத்தில்
செய்காரி யங்களெலாஞ் சிறப்பாய்ச் செய்து
நிதமுமடா லயத்தடியார்க் கன்ன மீந்து
நியமமாய் மடத்தினுக்குங் கோவி லுக்கும்
பதமாக வேண்டியசீர் திருத்தும் பணியைப்
பண்ணுகவென் றுத்தரவு செய்து தானே
விதமாகத் தோன்றுபொருள் யாவற் றிற்கும்
விளக்கம்நா னெனமேவி யிருந்தா ரன்றே, (32)

வேறு

அருணசல சாமி கருணைநிதி யிடத்து
பெரியன்பு கொண்டு திருக்கடைக்கண் சாத்தி
அருணேக்கத் தோடே வகத்திலன் புடைத்தாய்ப்
பரிவாக நோக்கிப் பகராது பகர்ந்தே, (33)

வேறு

கொற்றவா ளீசர் திருநெல்லை யம்பாள்
கோவில் பணிகளை நன்ருய்
உற்றுணர் விருத்தி யளவின்றி யாக்கி
ஒப்பில் சிறப்புடன் நடத்தி
மற்றுவரவேண்டு மெனுமெணம் தனது
மனத்தி னெடும்பகல் வளர
அற்றமில் கருணை நிதியடி யாரும்
அடைந்தார் திருப்பெருந் துறையே. (34)

வேறு.

சாதுக்கள் வாயி லாகச் சாமிக ளதையு ணர்ந்து
மாதுக்க மனதிற் கொண்டு மகிமைசேர் நூல்க டன்னிற்
போதிக்குஞ் செய்யு ளம்பத் தொன்ருகப் பொறுக்கிச்
சேர்த்து
நீதியாய்ச் சீடா சாரஞ் சூட்டின ரதற்கு நேரே (35)

அந்நூலின் பொருளின் சார மதன்பின்னே வசன மாக
உன்னிவரைந் தங்கே யுள்ள வோரடியா ரிடங்கொடுத்தே
இந்நூலைச் சிதம்பரத்தி னிடமீயென் றனுப்பி ஞர்கள்
மன்னிய சாது பெற்று மாபெருந் துறைவந் தாரே. (36)

வந்தவர் கொடுக்கச் சாமி வாங்கியே அதனைப் பார்த்துச்
சிந்தையிற் களிப்ப டைந்து திருநயன மொற்றிக்கொண்டு
வந்துடனே கழனி வாசல் மாகுருவின் பக்தி யோங்கி
சிந்தையுள குருவின் கருத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி ஞரே 37

நடத்தினர் குருவின் மனதி னண்ணிய எண்ணம் போல
மடங்கோவி லாதி யான மற்றெல்லாக் காரி யங்கள்
சடமன்று சித்து நீயென் சாற்றிய குருவன் பிற்கு
நடந்துகொண் டார்க ணன்ருய்ப் பாத்திர மாகத்தானே 38

வேறு

கைவல்ய நவநீத மென்னு நூற்குக்
கருத்துடனே பதசார மென்னு முரையை
செவ்வையாய்த் தானெழுதி உலக நாத
சாமிகளால் சமிவனசேத் திரமான் மியமும்
செய்விவேக சூடாமணி சூத கீதை
சேர்சூத சம்ஹிதை முக்தி கண்டம்
தெய்வரிபு கீதைமுத னூலை யடியார்
தீந்தமிழால் செய்வித்து வாழ்ந்தா ரன்றே (39)

குருமூர்த்தி யடைந்தபதி னேழா மாதங்
கூறுமரு ணசலமென் சாமி கலியில்
ஒருநாலா யிரத்தோடொன் பதுநூ றைம்ப
தொன்றிய சௌமிய வருடங் கடகம்
வருமாத சுக்கில பக்கம் பானு
வாரங்கி ரீஷ்மருது திதிச துர்த்தி
தருதக்கி ணயனம் பூர உடுவில்
சார்மிதுன லக்கின சுபதி னத்தே
வினையுடலைக் கைவிட்டு விதேக முக்தி
மேவியே பிரமத்திற் கலந்து நின்றான்
அனையவன் சீடனுங் கருணை நிதியும்
அடியார்கள் யாவரையும் வரவ ழைத்து
தினமுமண்ட லாபிடேகஞ் செய்யும் வரைக்கும்
செய்காரி யங்களெலாங் குருமூர்த் திக்கு
மனமுவந்து செய்தார்பின் குருவி னுடலின்
மறைவிற்கு விருத்தப்பா பாடி னரே, (41)

முற்றிற்று.

வாழ்த்து

பொருள்வைத்த சேரியில்வாழ் உகந்த லிங்கன்
பொன்னடிகள் வாழி வாழி
அருள்பெற்ற வவன்மாணு முத்துராம லிங்ககுரு
அடிகள் வாழி
அருணசல ஞானதே சிகனென்னு மவன்மாணு
னடிகள் வாழி
கருணநிதி சாமிகளி னடிகளவ னடியார்கள்
வாழி வாழி.

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடாலயம் கோபால ஐயா பாடிய சிறப்புப் பாயிரம்

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

ஆண்டவ னருளை யதிகம் பெற்று
மாண்ட கோவிலூர் மடத்தி லிரண்டாம்
பட்டம் பெற்ற பெரியார் கதையை
எட்டாம் பட்டம்பெற்ற எங்குரு
சோம சுந்தர ஞான தேசிகர்
ஏமமா யடியா ரிங்கே ஓத
இலக்கணங் கற்ற விராம சாமியை
துலக்கமா யீண்டு தொகுத்துப் பாடென
பணியை யேற்றுப் பாக்கள் பாடி
அணியா யிந்த அற்புத நூலை
யானே யன்றி யனைவரு மிங்கு
தானே படித்தும் தரணிக் கோதியும்
அன்பாய்க் கேட்கின் அவர்களு மெளிதில்
இன்பமாய்க் கருதிய தெல்லாம் பெற்று
ஏற்றமாய் வாழ்ந்துகொண் டிருப்ப ரினிதே.

